

Πρὶ ὕδατος οἶνου. Κεφ. ν'.

Ὑσσωπίτης δὲ ὁ ἐκ τοῦ κηλ-
κίε ὑσώπου, καλλίστος ὅστις σκευά-
ζεται δὲ ὁμοίως τῷ ἀλφινδίτη,
δεῖ δὲ τὸ κεραμικὸν τὸ γλυκύοις
5 λίτρων μίαν τὴν ὑσώπου κεκοι-
μύων τῶν φύλλων περιδιδόναι.
ἐπειροῦντας εἰς ὀδόντιον ἀραιὸν,
συγκάθεται δὲ λιθάριον, ἵνα
τῷ πυθμένι περιπαύσῃ ὁ ἐν-
δεσμος· μετὰ γὰρ εἰς δὲ ἡμέ-
10 ρας μ' ἐνυλίζων. ἀμύζῃ δὲ πρὸς
τὰ ἐν θώρακι καὶ πλευρῶ καὶ
πνεύμονι πάθῃ, βήχας τὸ παλαι-
αῖς, καὶ ἀσθμα· ἔστι δὲ καὶ οὐρετι-
κός, καὶ σπρονιμύοις ἀμύζῃ, πρὸς
τὴν εἰς τὰ ἐν πείθεσσι· καὶ εἰς δὲ
15 καὶ ἐμμύα.

Περὶ Χαμαδρύτης οἶνου.

Κεφ. νά.

Καὶ ὁ Χαμαδρύτης ὁμοίως
τῷ ὑσώπῳ σκευάζεται. θερ-
μαπτικὸς ἐν καὶ διαλυτικός· ἀρ-
20 μόζων σπασμοῖς καὶ ἐκτέσεις,
ὕστερκαῖς πνευματώσεσι, βρα-
δυπνεΐαις, ὑδρωπ ἀσχευόρῳ.
ἀμείνων δὲ παλαιούμηνος γί-
νεται.

Περὶ Σπυχαδίτου οἶνου.

Κεφ. νς.

Σκευάζεται καὶ σπυχαδίτης ὁμοί-
ως. δεῖ δὲ τοῖς ἑρῶσι μίαν μίαν
σπυχαδὸς δίδοναι. διαλύει δὲ πύ-
ρρ, καὶ πνευματώσεις, καὶ πόνους
πλευρᾶς καὶ νέρων, καὶ καταψύζει
δίδο-

Hyssopites. Cap. L.

Hyssopites è Cilicio hyssopo maximè laudatur, fitque similiter, foliorum hyssopi tusorum libra in amphoram musti coniecta, linteolo raro, cum quibusdam lapillis, folia inuoluuntur, vt degrauiatus pondusculo fasciculus fidat: vinū post quadraginta dies defæcatū elutriatur, Contra peçtoris, laterum, & pulmonis vitia, veterem tussim, & suspiria prodest: vrinam cit: torminibus, & horroribus februm circuitu repetentibus auxiliatur: men-

ses mouet.

Chamædryites.

Cap. LI.

Simili modo chamædryites fieri solet. Excalfacit, discutit: conuulsis, regio morbo, vuluæ inflationibus, tardæ concoctioni, incipiēti aquæ intercutem, subuenit. Inueterascens melius redditur.

Stœchadites.

Cap. LII

Stœchadites nō secus tēpera tur. Cōgiis sex stœchadis minā addere oportet. Crassitiē, inflationes, laterū, nervuorūq; cruciatus, & perfrictiones discutit:

M iij comi-

DIOSCORIDIS

comitialibus commodè datur,
cum pyrethro & sagapeno.

Acetû ex stœchade herba.

Cap. LIIII.

Fit ad eadem acetum è stœ-
chade herba, vt paulò ante di-
ximus, aceto macerata, quod
eosdem implet effectus.

Vinum è betonica,

Cap. LIIII.

Fit vinum è betonica, quam
ceffron psy chotrophon appel-
lant. Herbam semine maturo
prægnantem, cum suis ramulis
minæ pondo, congiis duobus
vini macerant, & post septimū
mensē transfundūt. Ad mul-
ta interaneorum vitia, vt fru-
tex ipse, pollet. Et vt in vni-
uersum dicatur, factitia vina,
sibi misturari vires adsciscūt:
quare non difficile fuerit, iis
qui illarum naturas norint, vi-
norum vires coniectura qua-
dam consequi: veruntamen
vinorum vsus febricitantibus
abdicandus. Fit etiamnum è
betonica acetum, ad eadem
vitia vile.

Tragoriganites. Cap. LV.

Tragoriganites fit quaternis
tragorigani drachmis linteolo
colligatis, in quaternos musti
sextarios cōiectis, et post teritiū
mēse trāsfulis. Prodest tormini
bus, vulsis,

δίδω) ὃ ἔχει πλεονηκούς ἀφελ-
μας μὲν πυρέθρου καὶ σαγαπενού.

Περὶ Ὄζου ἐν χαλκῷ.

Κεφ. νγ'.

Γίνεται καὶ ὄζος διὰ ἐν χάδου
πρὸς τὰ εἰρηυμένα, ἐναποβρεχόμε-
νη ὄζει τῆς πύας ὡς πρὸς εἰρηται,

ποιεῖ δὲ πρὸς τὰ αὐτὰ.

Περὶ Κερίτου οἴνου.

Κεφ. νδ'.

Γίνεται καὶ ἐκ τοῦ κέρου
τοῦ ψυχροτέρου οἴνου. δεῖ δὲ
λαμβάνειν τὴν πύαν ἀπὸ ματος
πλήρη πεπείρου συνὲ τῆς κλά-
δος, καὶ μὴν μίαν βάλλειν εἰς
οἶνον χρᾶς β'. ἔαν τε ἐπὶ μῆ-
νας, καὶ οὕτω μεταγίξειν. ποιεῖ
ὃ πρὸς πολλὰ τῶν ἐν τῷ καδά-
τῳ καὶ ὁ δάμνος αὐτῆς. καὶ κα-
δίου πάντες οἱ σκευαστοὶ οἶνοι ἀ-
ναλαμβάνουσι τὴν διωάμην τῶν
μυγμάτων. διὸ τοῖς ταῖς ἐμείνων
ἐπιγνώσει φύσει ἐν γερὲς καὶ ταῖς
τῶν οἴνων διωάμεις συμβάλλειν.
ἀπυρέτας μὲν τοὶ ὄζιν ἢ τῶν οἴ-
νων χυμοῖς. καὶ ὄζος δὲ ἐξ αὐτῆς
γίνεται πρὸς τὰ ἐνὶ κότῃ πάσῃ
χρησιμεύον.

Περὶ Τραγοριανίτου οἴνου.

Κεφ. νε'.

Τραγοριανίτης τραγοριανίου
δ'. εἰς γλεύκος ξύας δ'.
ἐν ὀδονίῳ χαλκῷ πρὸς μύνας γ'.
καὶ μετὰ γίξει, ἀμύζειν σφόδρα,
ἀπασμασιν

ἀπὸ σπασί, ῥήγμασι, πόνοις πλε-
 οῦ, πνευμάτων διαδρομαῖς, δυ-
 σπείλαις.

Πεὶ Βουγίου οἶνου.

Κεφ. νς.

5 Οἶνος διὰ βουγίου • βουγίου
 < β' κόψας, κἀπὶ εἰς κο-
 τύλας λεύκοις τέσσαρας, καὶ
 τ' ἄλλα ὁμοίως ποιεῖ. ἀρμό-
 ζει δὲ σωμαχοῖς κεκοπωμέ-
 10 ντοῖς δι' ὀπλομαχίαν, ἢ ἰσπα-
 σάν πολλῶ.

Πεὶ Δικταμνίου οἶνου.

Κεφ. νζ.

Δικταμνίτης • Δικταμνε < δ'
 * εἰς λεύκοις κοτύλας ἡ. ἀπό-
 σπρεῖ ὁμοίως ποιεῖ δὲ ἀσπυμέντοις
 15 σωμαχοῖς, ἀγρίαι καὶ λόχαι καὶ ἑμ-
 μύλαι.

Πεὶ Περιόστου οἶνου.

Κεφ. νη.

Ο διὰ περιόστου • περιόστου τοῦ
 ἀκμαιοῦ φύλλα κόψας χρίνικας
 20 β', κἀπὶ εἰς μετρητῶν λεύκοις,
 καὶ τ' ἄλλα ὁμοίως ποιεῖ • ἀρμό-
 ζει δὲ τοῖς ἀπὸ θώρακος καὶ πρεσ-
 ὄσα τὸ περιόστον.

Πεὶ Θυμίου οἶνου.

Κεφ. νθ.

25 Θυμίτης • θυμίου κεκομμένου
 καὶ σπασμένου οἰνῆρας ὅ ἐνδύσας
 εἰς ὀδόντιον, κἀπὶ εἰς λεύκοις
 κερμέμιον. ἀρμόζει πρὸς δυσπ-
 νείας, ἀνορεξίας, δυσεντερίας,
 τούρων πόνους, ὑποχονδρείων,
 φει-

bus, vulfis, ruptis, laterū dolori-
 bus, spirituum discursationi,
 aëris concoctionibus.

Bunites vinum.

Cap. LVI.

E napis fit vinum, nomine
 bunites, drachmis duabus tu-
 fi napi in sextarios duos musti
 additis, & cæteris eodem mo-
 do factis, Prodest stomachicis,
 & dimicatione, aut longo e-
 quitatu fatigatis.

Dictamnites.

Cap. LVII.

Dictamni drachmas quatuor
 macerato quaternis musti sext-
 tarius. Facit aduersus stomachi
 fastidia: menses, & purgamen-
 tum à partu subducit.

Vinum ex marrubio.

Cap. LVIII.

Marrubij adulti folia tundi-
 to, & sextarios octo in musti
 metretam demittito, & reli-
 qua consimiliter facito. Con-
 uenit hoc vinū pectoris vitiis,
 & omnibus quibus marrubii.

Vinum ex thymo.

Cap. LIX.

Thymi tufi & cribrati vn-
 cias centum linteo colligatas,
 in amphoram musti adiucito.
 Valet cōtra ægras coctiones,
 fastidia, dysenteriam, neruo-
 rum & præcordiorū dolores,
 M iij hyber

DIOSCORIDIS

hybernos algores, & venenata animalia, quorū morsum frīg⁹ insequitur, aut putrescit locus.

Vinum è satireia.

Cap. LX.

Simili modo è satireia vinū fit, quod eadem quæ thymites præstat.

Origanites.

Cap. LXI.

Sic quoque origanites ex heracleotico origano conficitur similiter cum supradicto. Facit eadem quæ thymites.

Vinum è calamintha.

Cap. LXII.

E calamintha, pulegio, & abrotono vina fiunt eodem quo thymites modo, profunt stoma- chicis, cibū fastidiētibus, & regio morbo: q̄ vrinā moueant.

Vinum è conyza.

Cap. LXIII.

Fit item è conyza vinum, contra venenata ante alia efficax.

Aromatites.

Cap. LXIII.

Aromatites ita fit: Palmæ, aspalathi, calami, nardi gallici, singulorum quatuor sextarios sumito: postquam contriueris, passo subigito, coactis ingentibus offis, & in sextarios duodecim austeri musti deiectis, oper-

φείας χειμεριναί, καὶ πρὸς ἰο-
βίλα τὰ ψυχρὰ καὶ σίπυρ-
τα.

Πρὶ Θυμαρίτου οἴνου.

Κεφ. ξʹ.

Θυμαρίτης ὁμοίως σκευάζεται. 5
καὶ πρὸς τὰ ἀντὶ ποιεῖ, πρὸς ἃ
καὶ ὁ θυμῖτης.

Πρὶ Οριγανίτου οἴνου.

Κεφ. ξαʹ.

Οριγανίτης δι' ὀριγάνου ἡρα-
κλεωτικῆς σκευάζεται ὁμοίως τῷ 10
θυμῖτι· ποιεῖν πρὸς τὰ ἀντὶ.

Πρὸς Καλαμίνθου γλυκῆς.

νίτα καὶ ἀβροτονίτης οἴνου.

Κεφ. ξβʹ.

Καλαμίνθης γλυκῆς, ἀ-
βροτονίτης ὁμοίως σκευάζεται τῷ 15
διὰ θυμῶν· ποιοῦσι δὲ σπυρμα-
κοῖς καὶ ἀνδροκυττοῖς, καὶ πρὸς ἰκτε-
ρον· οὐρετικὰ γὰρ εἰσιν.

Πρὶ Κορυζίτου οἴνου.

Κεφ. ξγʹ.

Οἶνος κορυζίτης ὁμοίως σκευά- 20
ζεται· ἐστὶ δὲ παύτω μάλιστα δη-
ειακός.

Πρὸς Αρωματίτου οἴνου.

Κεφ. ξδʹ.

Ὁ δὲ ἀρωματίτης οὕτω κα-
τασκευάζεται φοίνικος· ἀσπι- 25
λάδου, καλάμου, νάρδου κελ-
πικῆς, ἐκείνου χοίνικα λεωτάς,
φύεσσον γλυκεῖ, καὶ ποιήσας
ἐνυγέειν μάζας, βάλε εἰς
γλυκύκους ἀνδροκυττοῦ ξέσας 16ʹ.
καὶ ἔα-

καὶ ἔασον ἡμέρας μ. σφικώσας
ἀγρίων ἔϊτα διυλίσας ἀποτίθει-
σο. σκευάζεται δὲ καὶ ἄλλως κα-
λάμου ἡλκᾶς ἢ. φου < ζ'. κό-
σου < β'. γαῖου συελακῆς <
5 ζ'. κασίης < ἡ. κρόκου < δ'.
ἀμόμου < ε. ἀσάρου < δ'.
ταῦτα ὁμοῦ λειώσας καὶ ἐν ὕδα-
τι δύσας χέλασον εἰς μετρητὴν
γλεύκοις, καὶ μετὰ τὸ ἀπολίσαι
τὸν οἶνον μετὰ γαίης. ποιεῖ δ' ὥρως
10 πόνοις θόρακος, πλευρῶν, πνεύ-
μονος, δυσουρίας τε καὶ βήχων,
ἐμμηλίοις ἐπιγαστέρι, καὶ τοῖς
διὰ κρυμὸν, ὀδόντοισιν ἀμύζει
πνοῦντος καὶ πρὸς τὸν πάχος
γλυκύντας ἀελοποιεῖ δ' καὶ εὐχρη-
15 σται, ἀγνώπκος τε βῆχ' καὶ ἀνώδυ-
νος τοῖς ἀελ κύσιν, καὶ νεφρῶς ἀρ-
μόζων πάθεισι.

Πρὶ οἶνον τὰ ἐν σμύνης,
πεπέρως, καὶ ἱρεως.

Κεφ. ξέ.

20 Σκευάζεται δὲ οἶνος πρὸς κα-
τάρτους, βήχας, ἀμότητας, ἐμ-
πνευματώσεις καὶ πλάδον σωμα-
χου σμύνης < β'. πεπέρως
λευκοῦ < α. ἱρεως < ζ'. ἀνή-
δου* < γ'. ταῦτα ὁλόκοπα* ἐν-
25 δύσας εἰς ὀνόμιον, κῆρες εἰς ξί-
σας ζ'. οἶνον μετὰ δὲ τεύτλιν
διυλίσας ἀποτίθεισο εἰς
γάλῳον. καὶ πότιζε μὲν
ἀέλιον τον διδυὺς ἄ-
κρατον κύατον ἄ.

Πρὶ

operculato vase, quadraginta
diebus quiescere finito; deinde
vbi face expurgatū fuerit, re-
cōdito. Alia eius ratio: calami
vncia, phu drachmę septem, co-
sti drachmę duę, nardi syriaci
drachmę sex, calsiæ vncia, cro-
ci drachmę quatuor, amomi
drachmę quinq; avari drachmę
quatuor: omnia simul trita &
linteo colligata in cadū musti
demerguntur, & postquā vinū
deferbuerit, trāsfunditur. Facit
ad pectoris, & laterum, & pul-
monis dolores: difficili vrinæ,
horrorib; retardatis mēsisbus,
atq; iis qui per frigora iter fa-
ciūt, potū cōuenit: pituitæ cras-
tiē extenuat; colorē alit, somnū
conciliat, dolorem finit, renum
& vesicę vitiis auxiliatur.

Vinum ex myrrha, pipere

& iride. Cap. LXV.

Fit & vinū ad destillatiōes, cru-
ditates, tussim, inflationes, & si
humor in stomacho coit: Myr-
rhæ duę drachmę, piperis cadi
di drachmavna, iridis drachmę
sex, anisi drachmę tres: oīa ple-
nius tusa & linteolo inuoluta ī
fex vini sextarij cōiiciunt: vi-
num post triduū colatur, & in
lagena reconditur. Datur post
deambulationem, meraculum,
cyathi vnus mensura.

Necharites

DIOSCORIDIS

Nectarites. Cap. LXVI.

FI T quoque nectarites
ex helenio herba: Radice sic-
ca pondo quinque drachma-
rum linteolo colligata, & in

cōgios sex mustis addita,
& post tres mēses effu-
sa. Facit ad stomachi

& pectoris vitia:
vrinam pellit.

Vinum ex Syriaca nardo,
& Celtica, malabatrōq;.

Cap. LXVII.

E Syriaca nardo, & Celtica,
malabatrōq; vinū facitatur,
hac ratione: Singulorū felibrā
in binos musti cōgios mittito,
post menses duos colato. Da-
tur cyathus vn^o cū trib^o aque.
Hoc vinum efficax est contra
vitia renum, hepaticos, regium
morbum, & vrinæ difficultatē:
prodest stomachicis, atque iis
quos pallor decolorat, Alij vn-
ciam, aut sextantem acori, &
Celticæ nardi quadrantem, in
musti amphoram adiciunt.

Vinum asarites.

Cap. LXVIII.

Asari quadrantem in senos
musti sextarios iidem demit-
tito. Id vini genus vrinam ciet:
hydropicis, & regio morbo la-
borantibus, hepaticis, ischiadi-
cisque conuenit.

Vinum

Πρὶ Νεκταρίτη οἶνου. Κεφ. ξς'.

Ο δὲ νεκταρίτης σκευάζεται ἐν
ἡλενίῳ ὅ ἐστιν μηδικήν, οἱ δ' σύμ-
φουτον, οἱ δὲ ἰδαίου φλόμιον, οἱ δὲ
ὀρέστον, οἱ δὲ νεκταρίον καλούσιν·
ἐλαφία ῥίζης ξηρῆς < ἑ. ἐν δόσις 9
εἰς ὀδόνιον, καὶ εἰς χόας ε'.
γλεύκοις, καὶ μτ' γ'. μύσας ἀπό-
χει. ποιεῖ δὲ πρεὶς στόμαχον, ὥς-
εσχεῖται δὲ καὶ οὖρα.

Πρὶ τῷ διὰ σπεικῆς νάρδου

καὶ κελπικῆς καὶ μαλαβάρου 10

οἶνου. Κεφ. ξζ'.

Ο δὲ διὰ σπεικῆς νάρδου,
καὶ κελπικῆς, καὶ μαλαβάρου,
σκευάζεται οὗτος· ἐκείνου ἡμί-
μνασον λαβὼν, εἰς δόχον γλεύ-
κοις καὶ εἰς μετὰ μύσας β'. 15
διούλιζε. ἰδαίου δὲ καὶ ὑδάτον
ἀ. πρεὶς τρεῖς ὕδατος. ποιεῖ νεφρι-
τικῶς, ἡπτερικῶς, ἡπατικῶς, δυσ-
ουρῶσιν, ἀρθροῖς, σωμαχι-
κοῖς. οἱ δὲ ἀκρόν οὐγγίας

ἀ ἢ β'. κελπικῆς νάρδου 20

οὐγγίας γ'. ἐν κερα-

μῇ γλεύκοις

σκευάζεται.

Πρὶ Ἀσπρίτη οἶνου.

Κεφ. ξη'.

ΑΣΠΡΙΤΗΣ ἀσπίου 25
οὐγγίας γ'. καὶ εἰς γλεύκοις
κοτύλας ιβ'. ὁμοίως. ἔστι δὲ δι-
ουρητικὸς, ὑδρεπτικὸς ἀρθροῖς,
καὶ ἡπτερικῶς, ἡπατικῶς, ἰ-
σχαιδικῶς.

Πρὶ

Πρὶ τῷ διὰ τῆς ἀρείας
ναρδου οἶνου. Κεφ. ξβʹ.

Ο ὃ διὰ τῆς ἀρείας ναρδου· ναρ-
δου ἀρείας τῆς ῥίζης περσποράτου
ἡρώσας σεσσημένους καὶ τοὺς ἑγρίας
5 ἢ. εἰς χρυτὴν γλεύκους ὁμοίως· καὶ
ἐα μύδια βʹ. χρῆσιμος ἡπατι-
κοῖς, δυσεντέροι, πνευματικῶν, σφο-
δραχμοῖς.

Πρὶ δαυκίτης οἶνου. Κεφ. οʹ.

Δαυκίτης δαυκου τῆς ῥίζης
10 ὁλοκόπου < εἰς γλεύκους κα-
εάμιον καὶ τοὺς ὁμοίως καὶ μετά-
γρῖε. ποιεῖ δὲ πρὸς πότους θά-
ρακος, ὑποχονδρίων, ὑστέρων·
ἀγρὶ ἐμύλια, ἐν γαστρί, καὶ
οὐρανῶν ἀρμόζει ἐν γαστρί, σπλάσματος,
15 ῥήγματι.

Πρὶ ἐλελίσφακίτης
οἶνου. Κεφ. οδʹ.

Ἐλελίσφακίτης ὁμοίως· ἐλελι-
σφακίτης οὐγγίης ἡ ὁμοίως εἰς γλεύ-
κους ἀμφορέα· ὃ ἐστὶ κεράμιον, καὶ
20 ζεῖ. ποιεῖ δὲ πρὸς νεφροῦν πότους,
καὶ κύστεως καὶ πλεονέκων, αἵματος
ἀναγωγῆς, βήχα, ῥήγματα, σπλά-
σματα, θλάσματα, ἐμύλια ἐντε-
ρῶν.

Πρὶ Πανακίτης οἶνου. Κεφ. οεʹ.

25 Πανακίτης, πατάκος ἑγρίαν αʹ.
εἰς χρῶν γλεύκους καὶ τοὺς ὁμοίως
μετάγρῖε. ποιεῖ σπλάσματι, ῥή-
ματι, θλάσματι, ὀρθοπνοίαις· λε-
πτωπικὸς πᾶσι χυμοῖς ἀπληρόν· ποιεῖ
δὲ καὶ πρὸς ἐρρότους, ἰσχυράς,
βραδυπετίδας.

Vinum ex nardo sylue-
stri. Cap. LXIX.

Radici syluestris, nardi re-
centis & tritæ cribratæq; bel-
sem in congiū musti conii-
cito, duos menses quiescere si-
nito. Vtile est hepaticis, diffi-
cili vrinæ, inflationibus, sto-
machicis.

Vinum ex dauco herba.

Cap. LXX.

Radici dauci contusæ dra-
chmas sex in musti amphoram
imponito, & similiter transfun-
dito. Facit ad dolores thoracis,
præcordiorum, & vuluæ: men-
ses pellit, ructus ciet, & vrinā:
prodest tussi, ruptis, vulvisq;.

Vinum ex saluia.

Cap. LXXI.

SALVIÆ vnciam in mu-
sti amphorā, quod idem cum
ceramio est, mitto. Valet co-
tra renum, vesicæ, & late-
rum dolores, reiectiones
sanguinis, tussim, ru-
pta, vulsā, & sup-
pressos menses.

Vinū ex panace. Ca. LXXII.

Panacis vnciā in musti con-
giū mittito, & transfundito.
Prodest ruptis, vulvis, contusis,
orthopnoæ: lienis crassitiem
extenuat: contra tormina, co-
xendicum dolores, efficax est:
tardas

DIOSCORIDIS

tardas cōco ctiones accelerat:
mēses & partus extrahit: aqua
inter cutem, & serpentii i cti-
bus auxiliatur.

βραδυπεψίας • καταμύδια ἀγει
καὶ ἐμβρυα ὑδρωπικούς, καὶ θηρι-
στικαὶς ἀρμόζει.

Πρὶ Ακοείτυ οἶνου.

Κεφ. οζ'.

Vinū ex acoro. Ca. LXXIII.

Vinum ex acoro & dulci ra-
dice cōsimili modo fiūt. Opor-
tet enī singulorū vncias octo
in fenos cōgios mittere, tribus
mēsi bus macerare, mox in vas
transferre. Faciūt ad pectus, &
latera, & vrinam mouent.

Ακοείτης δὲ καὶ ὁ ἀπό γλυ-
κυρίης ὁμοίως σκευάζεται. Δεῖ
γὰρ ἐκείνου οὐγγίας * α'. εἰς χύας
ς'. πρὸς μύδας γ'. ἀποβρέ-
χοντας μεταγίzzειν. ποιοῦσι δὲ
πρὸς πνευρεθίν, καὶ θώρακα, κι-
νοῦντες καὶ οὐρησιν. 10

Vinū ex apio. Ca. LXXIII.

Seminis apij recentis, maturi
& cribrati vnciā nouē in lin-
teo colligatā in musti ampho-
rā demittant. Appetitū excitat:
stomachicis, & difficili vrinæ
auxiliatur faciles spiritus facit.

Πρὶ Σεληνίτυ οἶνου. Κεφ. οδ'.

Σελίνου σπέρματος δέξιμου
νέου σποσπόμενης ἡγρίας β'. συνήσας
εἰς ὀθόνιον, βάλε εἰς κεράμιον
γλυκύκως ὁμοίως. ποιεῖ δὲ ὀρεξίν •
καὶ σωματικαῖς ἀρμόζει, καὶ δυσου- 5
ρεσίην ἐστὶ δὲ καὶ εὐπνίας.

Vinum ex foeniculo &

anetho. Cap. LXXV.

Ex foeniculo, anetho, & pe-
trofelino, vina eodem modo
fiunt, & ad eadem efficacia.

Πρὶ Μαραθρίτυ καὶ ἀνι-
θίνῃ οἶνου. Κεφ. οε'.

Καὶ μαραθρίτης καὶ ἀνιθίνος, καὶ
πετροσεληνίτης ὁμοίως σκευάζον- 20
ται πρὸς τὰ αὐτὰ ποιουῦντες.

Vinum ex salis flore.

Cap. LXXVI.

Fit & è flore salis vinū, mul-
tò ad purgandum efficacius, q̃
vinū aqua marina téperatum.
Fauces, vesicā, renes, & stomachum
infestat: quare neque in
fecunda, neque aduersa valetu-
dine prodest.

Πρὶ Αλοσαυτίου.

Κεφ. ος'.

Σκευάζεται καὶ δι' ἄλτος ἀν-
δρὸς καὶ θηρικώτερος ζ'. διὰ θα-
λάττης. κακοῖ δὲ φάρυγγα, καὶ νε-
φρεῦς, κύστιν, σόμαχον • ὅθεν οὔτε 25
πρὸς ὑγείαν ὅτε πρὸς πάθη χεῖ-
σιμος ὁ τοῦτος.

Vinū phthorió. Ca. LXXVII.

Fit etiā vinū qđ phthorió vo-
capt,

Πρὶ Φθορείου ἐμβρύων.

Κεφ. ςζ'.

Γίνεται δὲ καὶ φθόριος ἐμβρύων
εἶνος,

οἶνος, φυτευόμενος ἢ τῶν ἀμ-
πέλοις συμφύεται ἑλλέβορος ἢ σί-
νυς ἄγριος, ἢ σκαμνοῖς, ὅν ἀ-
ναλαμβάνει ἢ συφυλὴ τινὶ δύ-
ναμιν, καὶ ὁ ἐξ αὐτῶν οἶνος γίνε-
ται φθόκος, γίνεται δὲ περὶ αμ-
μουκίας νήσσει κυάθων πηλιδος
ἢ κεκραμμένος.

Πρὶ θυμελαίτης οἶνος.

Κεφ. σθ.

- 10 Ο θυμελαίτης τῶν κλώνων
συν τοῖς φύλλοις καὶ τῷ κερπῶ
α. βάλε εἰς γλεύκοις ῥῶας
γ. καὶ σκευάζει ἅλιν κούφος, ἄ-
ρχει ἂν β. ἀπολιφθεῖ ῥῶες, καὶ
δινύσιος ἀποπίσσει. καὶ αἰθεῖται
15 ὑδατῶδη καὶ ἀπληῶς τήκει.

Πρὶ χαμαλαίτης.

Κεφ. θθ.

- Χαμαλαίτης ἐπειδὴ ἀνδρῶν
ὁ δάμνος, μετὰ τῶν φύλλων κό-
λας καὶ σήους βάλε α. ἰβ. εἰς
20 γλεύκοις χυμῷ, καὶ μετὰ μῆ-
νας β. μεταγριζε. ποιεῖ δὲ
ὕδατος, ἢ παπκοῖς,
κακοπωμῶν. καὶ
ἢ ἐν τοκεῖ δις
καθάρτοις.

- 25 Πρὶ χαμαπιτύινου.

Κεφ. π.

Χαμαπιτύινος ὁμοίως σκευά-
ζεται, καὶ περὶ τὰ αὐτὰ ἀρμόζει
διουρητικὸς ὢν.

Πρὶ

can, quoniam partus necat, &
abort⁹ facit, veratro aut scāmo-
nia, aut sylvestri cucumere, iu-
xta radices vitiū fato: siquidem
vites sibi illorū vires adsciscūt.
Id vinū part⁹ enecat: datur ie-
iunis mulieribus, quæ antè vo-
muerunt, cyathorum octo mē-
sura, dilutum.

Vinum ex thymelæis.

Cap. LXXVIII.

Rhamorū thymelææ cū suis
foliis, & fructu triginta drach-
mas mittito in cōgios tres mu-
sti, & leni igne coquito, donec
congi duo supersint, defæca-
tūq; recondito. Aquosa purgat
excremēta, & lienē absūmit.

Vinum ex chamelæa.

Cap. LXXIX.

Chamelæa dum floret, cū fo-
liis tusa & cribrata decē drach-
marum pondere, in musti cō-
gium additur. Post duos men-
ses vinum in vas transfertur.
Aquæ inter cutem, hepaticis,
& lāsitudine cōfractis, efficax
est: item mulieribus quæ à par-
tu ægrè purgantur.

Chamæpityinum.

Cap. LXXX.

Chamæpityinum simili mo-
do fit, & ad eadē conueniens:
vrinam quoque ciet.

Vinum

DIOSCORIDIS

Vinum ex mandragora.

Cap. LXX XI.

Librum radicis mādragoræ cōcidito, segmēta lino trāiicito, quod selibrā equat in musti cadum demittito, ibiq; esse finito ad mēses treis, deinde trafundito. Media potio, hemina dimidiū: bibiſ, paſſo in duplū addito. Aiunt hemina vini cōgio miſtā, potu ſoporem adferre: cyathus vnus cū sextario vini pot⁹, enecat: mediocris vſus ei⁹ doloris ſenſū aufert: fluxiones in craſſat: olfactu, potiq; & cum inditur idē præſtat.

Vinū ex verano. Ca. LXXXII.

In cōgiū muſti aqua marina diluti, drachmas xij. nigri veratri triti i linteo mūdo, mittito: dūq; efferbuerit, in marina aqua cōgios xiiij. aut xv, vbi pleniſcule fregeris, iniicito: poſt aliquot dies colato, & vitor. Dato cyathum vnum ex aqua balnei in potu, ad aluū ſoluēdā, iis qui euomuerūt à cœna. Alia ratio: Veratri drachmas viginti, iūci odorati vncias duodecim, ſpicæ Syriacæ vncias tredecim, cribratas, & linteo colligatas in ſeptē vini Coi ſextarios dieb⁹ quadraginta macerandas indito, poſtmodum calato: dabis in potu ſeq̄ui heminam.

Aliter:

Πρὶ Μανδραγορείτη.

Κεφ. πα.

Μανδραγορείτης, τὸ φλοιὸς τῆς
ρίζης κατὰ τεμῶν, ἐνεῖεν εἰς λίνον ἢ μιναιῶν, καὶ κείτης εἰς μεσηντίῳ γλεύκος πρὸς μὲν 5
γ'. εἴτα μετὰ ρίξει. ἡ μέση πίσις ἡμικοτύλιον πίνεται δὲ γλυκύως πρὸς διδομένου εἰς διπλάσπον. φασὶ δὲ κοίμειν καὶ χαρῶν κοτύλιον αὐτῆς καὶ ἐν μι-
χρίῃσαν, καὶ ποτεῖται μετὰ ξί- 10
σου δὲ οἶνον κύματος εἰς ποτεῖς ἀναιρεῖ ἔστι δὲ ἡ σύμμετρος ρηῖς ἀνώδυνος· ρέν μάτων παρην-
πικὴ ὁ σφραγόμενος δὲ καὶ ἐκλυζόμενος τὸ αὐτὸ πιεῖ.

Πρὶ Εμβορίτη.

Κεφ. παβ.

Εμβορείτης εἰς χρωὶ γλεύκοις τε θαλασσωμένου μέλανος ἐλλεβόρου < 1β' λείον βάλε ἐν ὀδονίῳ κατὰ ρῶν, μετὰ καὶ δὲ ὅταν ἀναζέσῃ* εἰς θαλάσσης ρό- 20
ας 1ε. ἢ 1δ'. ὁ λομφῶς συνηλάσας βάλε, καὶ μὲν ἡμέρας πέντε διυλίσας ρηῶν. πότιζε δὲ κύμασιν αἰ, πρὸς κοιλίας λύσιν μετ' ὕδατος ἐν βαλανείῳ, ἐμμηκόσῃ, ἀπὸ δειπνῆ. ἢ ἐλλεβόρου < κ'. ὅλην οὐγγίαν 1β'. σάχχον σσειρακὺν ὀγγίαν 1γ'. σεσισημένα ἐν ὀδονίῳ δύνουσιν. κείτης εἰς κοτύλιν 1δ'. καὶ οἶνον ἐπὶ ἡμέρας 1', εἴτα ἀπηνεύσας πότιζε τεία ἡμικοτύλιον. 25
ἢ εἰς

ἢ εἰς γλεύκους κεοσμένον σα-
 λάπης πελαγίας ἐμυδύνης ἕξαις
 ἰβ' ἐλλεβόρου λευκοῦ λίττας ε'.
 ἑμπερεν ἡμέρας μ'. καὶ ἀπιδύ-
 σαις ῥεῖω ἢ ἐλλεβόρου < ἰβ' ἰα-
 5 φρονίτρου < δ' γλεύκεις κοτύ-
 λας ἰβ'. Ἐρέχε ἐπὶ ἡμέρας ἐκ. καὶ
 ἀπιδύσας ῥεῖω μετὰ μύλων ἐξ.
 τὸτο καὶ βρέφη ἐκπιδύσκει, ἢ
 καὶ ἐν δειλοπιδευομένης σφυ-
 λῆς βάλει εἰς γλεύκους μετρη-
 10 τῶν (ἔστι δὲ ὁ μετρητὴς ῥέας ι')
 καὶ βάλει γύφον εἰς τὸν οἶνον <
 κ'. καὶ ἔασον ἡμέρας β'. καὶ κα-
 θες ἐν δεσμῶν ἐλλεβόρου μέλα-
 νος* οὐγγίας κ'. ῥήνου οὐγγίας κ'.
 καλάρμου οὐγγίας κ'. ἀρκουθίδων
 15 ἡμυρρίνικον καὶ δ'. σμύρνης δ'
 καὶ κρόκου ἀνὰ οὐγγίαν δ'. δει-
 λίτας ὀδονίω κρέμασον ἡμέρας
 μ'. εἴτα διύλιζε καὶ δίδου
 κινάδους γ'. ἢ β'. κεοστας.
 καὶ δάμει τὰς ἐν τοκε-
 20 τῶν καὶ ἐν βρωσιῶν*
 κατὰ σπῆν, δὲ καὶ
 ἑμβρυα καὶ παῖδας
 τὰς ὑστερικὰς
 πύλλας ποιῆι.
 Πρὶ Σκαμμονίτου.
 25 Κεφ. πγ'.
 Σκαμμονίτης* σκαμμονίας τ' ῥί-
 ζης < ἐν δρυτῷ μένης ἐν πυραμν-
 ῖν ἑμβάλει εἰς γλεύκους ῥῶν ἐνὰ λεί-
 ας, δύσας ἐν ὀδονίῳ ἐπὶ ἡμέρας κ'.
 καὶ δάμει

Aliter: Decoctæ marinæ aquæ
 ex alto petita sextarios duode-
 cim, veratri candidi libras sex,
 in multi amphora quadragesimi-
 mo die, q̄ madefeceris, colato,
 & vitior. Alia ratio: Veratri dra-
 chmas duodenas, et aphronitri
 quaternas, in senis, multi sexta-
 riis diebus quinisidensis mace-
 rato, mox colato: & semestri ex
 acto, vitior. Id vini genus abor-
 tus facit, & partus necat. Aut
 vuas in sole siccatas imposito
 in multi metretâ (implet autē
 metreta cōgios duodecim) &
 gypsum in vinū mittito pōdo
 drachmarum viginti, & biduo
 residere finito, conicio veratri
 nigri drachmas triginta, iunci
 odorati, calami, singulorū dra-
 chmas triginta, baccarū iunipe-
 ri sextarios duos, & triētē, myr-
 rhæ & croci singulorū drach-
 mam, inuoluēs linteolo diebus
 quadraginta appēdito, postea
 colato. Dabis heminas treis aut
 duas dilutas. Purgat à partu, &
 abortu foeminas: foet⁹ extrahit,
 cōtra strāgulat⁹ vuluæ efficac.

Scāmonites. Cap. LXXXIII.

Scammonites sic fit: Radi-
 cis scammonia per mēsses ef-
 fossæ, trita, & linteo colligatæ
 drachmas quinq; in multi cō-
 gium mittito, ad dies triginta.
 Aluym

DI OSCORIDIS

Aluum purgat, bilem & pitui-
tam extrahit.

METALLICA OM-
niua, & primū Cadmia.

Cap. LXXXIII.

Ex cadmiæ generibus opti-
ma est Cypria, botrytis nomi-
ne, densa, modicè grauis, & in-
leuitatem magis declinans, ra-
cemosa facie, colore spodij, q̃
fracta cinerulenta est, & erugi-
nosa. Proxima habet foris cœ-
rulea, intus candidior, interna-
tis venarum discursibus, ony-
chitæ lapidi similis, cuiusmodi
sunt, quæ è veteribus metallis
effodiuntur. Quædam etiā pla-
codes, id est, crustosa dicij, seg-
mentis quibusdā perinde qua-
si zonis cincta, ob quod eam
zonitina appellauere. Alia ostrac-
itis nominatur, gracilis, & ma-
gna ex parte nigra. Sed quæ
testaceam faciem habet, terrā
amplexa est. Improbatur can-
dida. Oculorum medicamen-
tis botrytis nomine, & ony-
chitis, vtilis: reliquæ ad empla-
stra, & farinas quæ cicatricibus
inducendis insparguntur. Ad
eandem Cypria prodest. Ex Ma-
cedonia verò, Thracia, & Hi-
spania delata improbatur. Ca-
dmia effectus adstringere, ca-
ua explere, sordes expurgare,
exiccare,

καθαίρει δὲ κοιλίαν, ἄγων χολήν
καὶ φλέγμα.

ΠΕΡΙ ΠΑΝΤΟΣ

μυθοῦ μεταλλικοῦ.

Πρὶ Καδμείας. Κεφ. πδ'.

Καδμείας ἀείσῃ μὲν ὅτιν ἡ
κυρία, καλεμένη δὲ βοτρυίτις,
πυκνή, βαρεῖα μίσως, καὶ μάλ-
λον ὅτι τὸ κομφοτέρου βέπτουσα,
ἔχουσα τὴν ἐπιφανείαν ἐοῦσώ-
δη, χρώματι ποδοειδὴς, θλα-
σθεῖσα δὲ ἐντεφρος ἐνδοθεν καὶ 10
ιδώδης. ἔχουμένη δὲ ὅτιν ἡ ἐξωθεν
μὲν κυανίζουσα, ἐνδοθεν δὲ λευ-
κοτέρη, διαφύσεις ἔχουσα ἐμφε-
ρεῖς ὀνυχίτη λίθου, τοιαῦται γὰρ
εἰσιν αἱ ἐκ τῶν παλαιῶν με-
τάλλων ὀρυζόμεναι. Εἰς δὲ καὶ 15
πλακώδης τις λεγομένη ὡς περ
ζώνης ἔχουσα τὰς διαφύσεις, ὁ-
θεν καὶ ζωνίτην αὐτὴν ἐκάλεσθαι κα-
λεῖν) δὲ τις καὶ ὀστρακίτις ἰσχυρὴ,
καὶ ὡς ἐπιτοπολὺ μάλα κα. γινώ-
σκεις δὲ ἡ ὀστρακώδης καλεμένη 20
ἐπιφανία. φαύλη δὲ ἡ λευκὴ. χρῆ-
σιμεύει δὲ πρὸς μὲν τὰ ὀφθαλ-
μικὰ φάρμακα ἡ βοτρυίτις καὶ ὀνυ-
χίτις καλεμένη· αἱ δὲ λοιπαὶ εἰς
ἐμπλάστους καὶ ἐνερὰ κατουλουῶν
δυναμένα. καὶ πρὸς ταῦτα χρῆσι- 25
μεύει ἡ κυρία. ἡ γὰρ ἐκ μακροδ-
νίας καὶ θράκης καὶ ἰσπανίας κομ-
εζομένη, ἄφροτος. Δυνάμειν ὅ ἔχει
συμπικνῆν, κοιλωμάτων ἀνασπλη-
ρωματικῆν, καθαρίστικὴν ῥυπαριῶν
παρεμμελῶσαι

παρεμπλάσσει δὲ καὶ ἐξηράνει καὶ
 ἐραρυῖ, καὶ ἐξέλκει τὰ ἐκ σαρκὸς
 ματα, καὶ τὰ κακοήθη τῶν ἐλκῶν
 ἀποσυλοῖ. Γεννᾶται ὅ καὶ καδμεία
 ἐκ τοῦ χαλκοῦ καμινευομένου,
 9 παρσιζάνοντος τῆς λιγνύος τοῖς
 τοίχοις καὶ τῇ κορυφῇ τῶν καμί-
 των. εἰσὶ δὲ αὐταὶ σιδηρὰ παμ-
 μεγάλεις, ἡσὺ τῶν μεταλλουρ-
 γῶν καλέωμαι ἀκεσίδες, κατὰ
 κορυφῶν συνημύρου παρὸς τὸ
 10 κατέχευται καὶ ἐπιζάνει τὰ ἀνα-
 φερόμενα σώματα ἀπὸ τοῦ χαλ-
 κοῦ. ἄλλο δὲ καὶ μᾶλλον ἐπιζά-
 νονται ἐπισωματῶνται, καὶ ποτὲ
 μὲν ἐν εἶδος αὐτῶν, ποτὲ δὲ δύο,
 ὅ ἀπαντα ἀποτελείται. μεταλ-
 15 λουργεῖται δὲ ἐκ τοῦ παρυσσίου
 μύρου σολέου ὄρεος τοῦ λερομύρου
 πυρίτου λίθου καρομύρου· ἐν δὲ
 τῷ αὐτῷ ὄρει εὐερίσκεται οἰονεὶ
 διαζώματα πηνα χαλκίτεως,
 μίσιος, σάρεως, μελαντιείας
 20 κυαντοῦ, χυσοκόλλης, χαλκαν-
 δου, διφρυγῶν. πνέες δὲ καὶ ἐν
 μετάλλοις φασὶ λίθους εὐεί-
 σκεσθαι καδμείαν. πλανώμενοι
 ἡσὺ λίθων πολλῶν ἐμφέρειαν ἐ-
 χόντων· ὡς αὖ καὶ ὁ ἐν τῇ κύ-
 25 μῃ λίθος εὐερίσκος. Δύ-
 ναμιν δὲ οὐδεμίαν ἐνδεκνύμε-
 νος. ἐπιγινώσκοντες αὐτῶν ἐκ
 τοῦ κορυφώτερος αὐτῶν εἶναι
 τῆς καδμείας, καὶ διαμαρτυρεῖν-
 τας μὴ *ἐπιεικέεις ἐν τῇ γένεσι.

ἀγαπητέ·

exicare, corporis meatus in-
 farcire, excrementa in carne
 coërcere, crustas creare, & vl-
 cera quæ cachœte vocantur,
 ad cicatricem perducere. Gi-
 gnitur cadmia ex ære in forna-
 cibus candente, fuligine ege-
 sta flatu, & lateribus cameris-
 que fornacum inhærete. Præ-
 grandes autem ac ferreæ sunt
 rudes ab officinis appellatæ a-
 cestides, per sūma fastigia cō-
 nexæ & concameratæ, vt quæ
 ab ære iactantur sursum cor-
 puscula cohæreāt, & inibi de-
 tineantur: quæ cum spissius in-
 fident, in corpus concrescunt;
 & modo gen⁹ vnū eius, modo
 duo, modo omnia perficiunt.
 Extrahitur & cadmia ī Cyp-
 rō monte, qui Solis incumbit,
 cremato lapide cui pyritæ co-
 gnomen est: in quo etiā mon-
 te quædam quasi venæ chalcit-
 tis, misyos, foreos, melanteriæ,
 cærulæ, chryfocollæ, atramēti
 futorii, diphrygisq; inueniunt.
 Nec desunt qui cadmiā in lapi-
 dum fodinis inueniri tradant,
 falsi quadā lapidum cognatio-
 ne: qualis inuenit, & apud Cu-
 mas lapis, nullam sui vim ostē-
 dens. Ii eo deprehenduntur, q̃
 sunt cadmia leuiiores, nullumq;
 alienū mādētibus sapore exhi-

N bent;

bent: commanducatus item lapis, dentes offendit: cadmia, utpote cum cedat, esum non respuit. Alio autem discerni possunt argumento: Cadmia in farina detrita, & aceto subacta, atq; in sole siccata, coit: quod in lapide non accidit. Item trita & igni appositus lapis, profilit, & fumum igni similem eiacular: cadmia verò quieta manet, fuliginēq; luteo colore aut æreo splendentem expuit, vario zonarum discursu. Insuper lapis ignem expertus, atq; refrigeratus, colorem mutabit, ac leuior multò fiet. sed cadmia nihil euariat, nisi quis eam multis diebus cremauerit. Fit & in argenti fornacibus candidior, ac minus ponderosa, sed viribus nequaquam comparanda arariis. Vritur cadmia superior carbonibus obruta, donec translucida spectetur, & ferrei stercoris modo bullet: mox extinguitur vino Amineo, q̄ ad emplastra præparatur: sed quæ ad psoriarum medicamenta præparatur, aceto. Alij hoc modo exusta conterunt in vino, rursūq; fictili crudo torrēt, donec pumicosa videatur: iterūq; tritam ex vino, tertio vrūt, donec prorsus in cinerē redigatur,

ἀγανακτεῖν ὃ τὸν ὀδόντας ἐν τῇ
 γλώσσει εἰ λίδος εἶναι ἐν τῇ δια-
 μασήσεται. εἰ δὲ καὶ μία εἴη, ἀνέ-
 χεται τῆς διαβρώσεως συμμοικ-
 σης αὐτῆς. ἐπὶ διακρίνει δὲ τῷ
 μύρῳ καὶ μέλαν λεοστείνουσι, 5
 αὐτὸ ὅξυς, καὶ ἔκτανται ἐν ἡλίῳ ἐκ-
 πέσειν. τὸν δὲ λίδον μὴ πάθειν
 ἴστω, καὶ ἐκ τῆς ἐπιθέμεντα μύρῳ τὸν
 λίδον τιτεμένον πνεύει ἀπυπ-
 θῆναι, καὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ καπνὸν ὁμοί-
 οῦν ὑπερβαίνει τῷ πνεύει· τὴν δὲ 10
 καὶ μέλαν, μένειν τε καὶ ἀναδιδό-
 ναι αἰσθητὴν μυκηθῶσαν καὶ χαλ-
 κοφανῆ, ὡς περὶ ζώνων πινά ποι-
 κίλλω. ἐπὶ ὁ μύρῳ λίδος πυρωθεὶς
 καὶ ψυγείας ἀποιωθήσεται τῷ χυ-
 ματι, καὶ κεφότερος ἔσται. ἢ δὲ κα- 15
 δμία κατ' ἐσθὲν μεταβάλλει, εἰ
 μὴ τις αὐτῇ ἐφ' ἱκανὰς ἡμέρας
 ἐξήσκηται. ἢ καὶ δὲ καὶ ἐκ πᾶν ἀρ-
 γυρίων λευκοτέρη καὶ κεφότερη
 ἔσται, καὶ δὲ τὴν δυνάμειν ἡπλιον, 20
 καὶ σέρον δὲ τὴν περιεργημένην
 καὶ μέλαν ἐκρύπτοντας εἰς ἀν-
 θρακας, ὡς ἔστι διαφανὴς γίνονται,
 καὶ πμφολυρήσῃ ὡς σπέρμα σκα-
 εῖα· εἴτα ἐν οἴνῳ σθενεύει αἰμι-
 ναίῳ, τὴν δὲ εἰς τὰ ψευδῆ ὅξυς 25
 πνέει δὲ τὴν ἔτω κατεῖσαν ἀνα-
 λεύαντες, οἴνῳ κατωπῶσι πάλιν
 ἐν ὁμῇ χύβρα μέλει· κισσηρώδους
 δ' ὁ μὴ γίνονται· πάλιν δὲ μετ' οἴ-
 νου λοβισθήσεται βίτον, καὶ οὐκ ἐμ-
 χεῖ τελείως εἰς σπυρὸν ἀγαλῶν,
 μὴ δὲ γ

μηδὲν ἔχοντα τρεῖς καὶ ἀντὶ ἀπο-
δίνε(ν) τῇ τοιαύτῃ. παλιν δὲ
δὲ ἐν τοιαύτῃ πελομενὴν συνῶμα-
τι, ἀπορροαίνοντα τὰ ὑδατοῦς ἀρχε-
μυδὲν ἐφείηται ῥυπαρὸν, καὶ ἀνα-
3 πλάσειται ἀποτίθειται.

Πρὶ Πομφόλυξ.

Κεφ. πέ.

Πομφόλυξ ἀποδίνε(ν) εἰδικῶς δια-
φέρει, ἡλικίαν γὰρ ἔχει παρὰ λ-
λαλῶν. ἡ μὲν γὰρ ὑπομελανίζει
10 καὶ βαρυτέρη ὅτι καὶ τὸ πλείστον,
ἐμπελὸς καρφῶν, καὶ τριῶν καὶ
γῆς ὡσὰν ἀπὸ ψήματι καὶ σύρ-
ματι τὸ ἐν τοῖς χαλκουργείοις ἐδύ-
φον καὶ χαλκῶν οὐσα ἡ δὲ πομ-
φόλυξ λιπαρὰ ὑπαρχει καὶ λευ-
15 καὶ, ἐπὶ δὲ κορυφαίῃ, ὡς διω-
δαται ὀπίσθιαι τῶν ἀέρι. καὶ
ταύτης δὲ δύο ὄντι εἶδη. τὸ μὲν,
ἀερίζον καὶ ὑποπίμελον τὸ δὲ,
λίαν λευκὸν, καὶ ἀκραν ἔχον κα-
φότητος. γίνεται δὲ ἡ λευκὴ πομ-
20 φόλυξ, ὅταν ἐν τῇ κατεργασίᾳ καὶ
τελειώσῃ τὸ χαλκοῦ, πυκνότε-
ρον οἷον τῶν χαλκουργείων συν-
εμπάσῃσι λευκασμένην καὶ δμεί-
αν, βελποῦν αὐτὴν βελόμβροι.
ἡ γὰρ ἀπὸ ταύτης ἀναφερεμένη
25 αἰθάλη λευκοτάτη οὕσα πομ-
φυλογοῦται οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ
τῷ χαλκοῦ κατεργασίᾳ τὴν καὶ ὑ-
δατος γίνεται πομφόλυξ, ἀλλὰ καὶ
ἐν καδμείᾳ περὶ τοῦ μὲν ὡς ἐν-
φωσμένης εἰς γῆσιν αὐτῆς.
ποιεῖται

tur, nihil scabritiæ retinēs: hac
spodij vice vtuntur. Lauatur
autem in mortario trita, effusa
subinde aqua, dum foetidum
nihil emergat: dein coacta in
pastillos reponitur.

Pompholyx.

Cap. LXXXV.

Pompholyx specie sola, non
genere, à spodio distat. Siquidē
spodos nigricat, & plerumque
ponderosior est, plearum pi-
lorumque plena, quasi purga-
mentum quoddam, quod ab
arariarum officinarum pau-
mētis & fornacibus euerritur,
pompholyx verò pinguis est,
& candida, vsque adeo leuis, vt
in auras euolare possit. Cuius
duo fluxerūt genera: vnum ad
aëris colorem vergens, subpin-
gue: alterum magnopere can-
didum, summamque leuitatem
nactum. Candida fit pompho-
lyx, quoties in perficiendo ære,
fabri præstantiorem facere vo-
lentes, detritam cadmiam cu-
mulatius insparferint. Namque
tenuissima fauilla, quæ effe-
tur, in pompholygen coit. Cæ-
terum pompholyx non ex æ-
ris modo materia, & fabrilis in-
dustria factitur, sed ex cad-
mia quoque, ad gignendam ip-
sam, eximiè follibus profusa.
N ij Cuius

DIOSCORIDIS

Cuius faciundæ ratio hæc est:
In domo gemina cōtignatio-
ne operta, fornax extruitur, iu-
xta quā mediocris fenestra ad
tabulatum à supernis partibus
pateat: domicilij paries fornaci
proximus, tenui foramine
ad fornacē vsque perforetur,
ad excipiendam follis narem:
ostium mediocre habeat, pro
exitu ingressūq; artificis fabri-
catum: domūcula altera huic
coniuncta sit, in qua & folles,
& flator suo munere fungan-
tur: deinde carbonibus in ca-
mino succensis, assidens arti-
fex cadmiam particulatim fra-
ctam inspargit, à locis supra
infurnibulum extructis: idem
negotium obit infernè artifi-
cis minister, simūlq; carbones
adiicit, vsque dum indita cad-
miæ copia prorsus absumatur.
Itaq; egesta suffitu tenuis pars,
& levis materiæ in summā do-
nū euolat, & parietibus, tectis,
forniciq; adherescit: cōstatum
autem inde corpus, inter initia
erumpentibus aquarum bullis
simile prodit, postea maius in-
crementū capeffens, glomiscu-
lis vellerū simile redditur. Pon-
derosius autē in ima loca se re-
cipit: sed hoc fornacib⁹ effūdī,
illud dom⁹ pauimēto coheret.

Quod

ποιείται δὲ ὕψους· ἐν οἴκῳ δις ἑξῶς
κατασκευάζεται· καμίνος, καὶ κατὰ
ταύτην πρὸς τὸ ὑψέον ἐκτομὴ
σύμμετρος ἔχει καὶ τὸ ἀνωτέρω με-
ρὸν ἀνεωλεσμένον δὲ τοῖχος τῶ οἰ-
κήματος ὅπου σιτίζεται ἢ καμίνος, 5
πρὸς τὸ λεπτὸν τμήματι ἄρχεται ἀπὸ
τῆς τῆς χώνης εἰς παρὰ τοῦ θυροῦ
σηπῆρος· ἔχει δὲ καὶ θυρεὸν σύμ-
μετρον πρὸς εἰσοδὸν καὶ ἐξοδὸν κα-
τεσκευασμένον ὑποὶ τῷ τεχνίτῃ
συνήπται δὲ τὰ τῶ τῶ οἴκηματι 10
ἑτέρου οἴκου, ὃ αἱ φύσαι καὶ οὖσαι
σηπῆς ἐκτάσσονται· λοιπὴν ἀνδρακίαν
ἐν τῇ τῇ καμίνῳ καὶ πυρρῇ,
ἐπειτα παρὰ τὸν τεχνίτην ἐμ-
πάσσει λελεποκοπημένον πλὴν
καδμείαν ἐκ τῆς ὑπὸ καραλῆος 15
χώνης τόπων· ὃ ὑποὶ χεῖρ᾽ αὐτοῦ
αὐτὸ ποιεῖ ἅμα καὶ ἀνδρακίαν
πρὸς μετὰ ἄλλης ἄρχεται ἀπὸ πρὸς
ἐξέδου· πλεονέκτητος ἀναλώσει ἐκ θυ-
ροῦ καὶ πρὸς τὸν ἀντὶ τῶν λεπτῶν με-
ρῶν καὶ καὶ πρὸς τὸ ἀνω ἀναφέρει 20
οἶκον, καὶ πρὸς τὴν τοῖχος
αὐτῆς καὶ τῇ ὀρεφῇ τὸ δὲ σῶμα τὸ
ποιεῖ μόνον ὑποὶ τῷ ἐπιφορμῶν,
κατὰ τὴν χάριν μὲν τῇ ἐπανισταμένῳ
τῇ ὑδάτων πομφόλυξιν οἰκὸς γί-
νεσθαι, ὅτε εἰς δὲ πλείονος τὸ αὐξή- 25
σεως συμβάνος ἐρίων ἰσχυρὰς
ἀπομοίνονται τὸ δὲ βαρύτερον εἰς
τὰς ὑποὶ πόδα χερεῖ τόπους, καὶ
πρὸς χεῖρ᾽ αὐτοῦ τῶ τοῦ καμ-
ίνου, τὸ δὲ τῶ ἐξέρχεται τὸ οἴκου·
ὃ καὶ

ὃ καὶ φαυλότερον τῷ λεπτομερεῦς
 ἡγήτεον, διὰ τὸ γεῶδες καὶ ἑμ-
 πλεον ἀκαθαρσίας εἶναι ἐν τῇ
 συγκαμίδῃ. πινεὶ δὲ μόνως ἔτως
 οἶονται γίνεσθαι πλὴν περὶ τὴν
 5 μύρην σποδόν. ἀείσῃ δὲ ἡγή-
 τέον πλὴν κυπρίαν ἐν τῷ ὕξει φυ-
 ρεῖσθαι, ἀποφορῇ μὲν ἔχου-
 σιν χαλκῷ, χρῶαν δὲ ποτίζου-
 σιν ποτῶς, ἐπὶ δὲ βορβορίζουσιν
 ἐν τῇ γαύσει· καὶ ἐπὶ αἰνδρακος
 10 διαπύρου ὀπτιμῷ ἀδελῶς, ἐπι-
 ζεῖ ἀρόχους γινόμεν. ὀπτιμῶς
 δὲ περὶ σκεκτόν τοῖς περὶ τὴν μέ-
 νοις κριθείοις. δολῶται γὰρ ὑπό-
 πιναν ταυροκόλην ἢ πνεύμοσιν
 ἀργείοις ἢ θαλασίοις ἢ κακῶν μέ-
 15 νοις δολῶται καὶ πινῇ ἄλλοις
 περὶ πλοῖοις, ἐν γὰρ τῷ τῷ δια-
 γνῶναι ἔδεν γὰρ τῶν περὶ τὴν μέ-
 νων ἐν τῇ δοκιμασίᾳ ἐπὶ τῶν
 εὐείσκειται. πλυτέον δὲ κοινῶς
 πομφόλυγα ἢ βόπον τῶν ἐν δὴ
 20 σαι αὐτῶν ἐν καθαρῷ ὁδορίῳ μέ-
 σως ἔχουσαι ἀκαθαρσίας, ἢ ξηρὰν
 ἢ ὑδατι πεφυσταμένην, καὶ εἰς
 λευκὴν ὑδρὲν χύσαντες ὁμῶς καὶ
 ἐκκαλῶντες καὶ κηθεύοντες διαφύρον
 τὸν ἐνδεσμον οὕτω γὰρ τὸ μὲν ἰ-
 25 λυῶδες καὶ νόστιμον αὐτῆς ἀπορ-
 ρήσεται, τὸ δὲ σκῆλον πάντων ἐν
 τῷ ὁδορίῳ μὲν εἶτα ἐξάσας κα-
 τασῆναι, ἀπὸ τῆς πινῇ ὑδατος αὐτῇ
 τῇ σποδῷ, καὶ πάλιν ἄλλο ἐπι-
 χύας ἀνατρίψας καὶ ἀποχῇ·

καὶ

Quod tenuiore deterius existit
 mandum est, ideo quod mul-
 tum terræ collegerit, & spurci-
 tia in acervatione referciatur.
 Sunt qui hoc modo tantū fieri
 spodium arbitrantur, de qua
 antedictum est. Optima credi-
 tur Cypria, quæ accepto aceto
 halitum æris præstat, colore a-
 liquantum piceo, sapore coeni
 horrido: & si fraudem nō ex-
 perta flagranti carbone infer-
 uescit, æreum colorem con-
 trahit. Antedictis autem notis
 diligenter attendendum est. Si-
 quidem à nonnullis adultera-
 tur à taurino glutine, ouillo
 pulmone aut marino, aut cre-
 matis grossis, & quibusdā cō-
 similibus, quod facile cognitu
 fuerit: quippe nihil in iis pro-
 bandis inuenietur eorum quæ
 ante dicta sunt. Pompholygē
 in cōmune ita lauari oportet:
 Ligatā linteo mūdo modiceq;
 raro, aut siccā, aut aqua resper-
 sam, in labellū demittito, quod
 imbrē contineat, & huc atque
 illuc falciculū deferēs, immer-
 gito: ita enim limosa pars eius
 ac utilis effluet, & omne sedi-
 mentū in linteolo remanebit.
 Postea residere finēs, aquā cū
 cinere colis incernito, & nouā
 infundēs, agitato, & effundito:
 N iij muta-

DIOSCORIDIS

mutata tantisper aqua, & co-
lata, dum arenosi nihil fidat.
Demum aquam exprimito,
& ficcatum cinerem recon-
dito. Alij. quantum maximè
fieri potest, ficcant, & mani-
bus in aqua conterunt, dum
mellis crassamentum imite-
tur deinde linteo faucibus
excepturi vasis obtento, aut
laxius illigato, colât, & quod
facilius transeat, infusa per
lintheum largiore aqua, cine-
rem conturbant: mox spu-
mosum, quod traiectum est.
& supernatat vasi, concha
excipiunt, & fictili nouo ad
vsus recondunt. Quod vero
resedit, sensum cribratum
in aliud vas transfundunt,
relictò arenoso quod pes-
sum ierat: rursus lapidosa
fidere patiuntur, & in vas al-
liud excolint: hoc identi-
dem faciunt, donec cinis me-
rus & arenæ expers inuenia-
tur. Alij paulatim integram
in aqua respergunt, arbitra-
ti arenas lapillosque suo pô-
dusculo degrauatos, pessum
ire: pilos autem & paleas le-
uitate sua in sublime attol-
li. Caterum cinerem medi-
um separant, & in pilâ con-
iectum, vt cadmiam, eluunt.

Quinetiâ

ἐν τῷ τὰ πλείονα ἀποδῶν τε καὶ ἀπο-
χέων, μέγχις αὖ μινδὲν ἀμμοῦδες
ὑφ' ἀνελκυστὸν τὸ μὲν ὕδαρ ἐξήπω-
σον, καὶ δὲ ἀποδὼν ἐξηράνας ἀπὸ τῆς
σπινθὸς δὲ ἐξηράναντες ἐφ' ὅσον ἐσ-
δέχεται, καὶ χερσὶ λεάνυσαι καὶ ὕδατος, 5
καὶ μελιτῶσιν καὶ σῦστασιν πλείους, καὶ
διηδυῖσι δὲ ὕδατος ἀπὸ πετράσιν καὶ
αὐτὸ τὸ ὑποδέχεται μέλλοντι ἀλ-
γείῳ, καὶ ἀποδίδεται ἐν λίαν ἀποτ-
ταμένῳ, περὶ δὲ τὸ ῥαδίως διεξελ-
θεῖν διαβίλεις ὕδαρ ἐπιτρέψαντες τῷ 10
ὕδατι, ἀναταράσσουσι καὶ ἀποδὼν ἐν-
τα τὸ διυλίσαν καὶ ἐπινηρόμενον αὐ-
τῆς τῷ ἀγγείῳ ἀφελῶδες ὄν, αὐτὴ
δὲν μύακι ἀναλαμβάνοντες, ἀπο-
πίνουσι εἰς ὁράκιον καὶ ἐν ἀγγείῳ.
τὸ δὲ ἐν κατὰ μέτρον ἀφελῶδες διασπ- 15
σαντες μετατρέψουσι εἰς ἕτερον ἀγγεί-
ον, ἀπολεπόμενον τὸ ἐν τῷ πυθμίνῳ
νι ἀμμοῦδες· πάλιν δὲ ἐὰν ἔσται ὑπο-
σῆμαι τὰ λιτῶσιν εἰς ἄλλο ἀγγεῖον
καταρῶν. ἀποθῶσι καὶ ἥτο πυλῶδες
δρῶσιν ἕως ἂν καταρῶ καὶ ἀμέτο- 20
χος ἀμμοῦ (ἥτοι) ἡ ἀποδῶς. ἄλλοι δὲ
ὡς ἐστὶν ὁλομερὴς εἰς ὕδαρ κατ' ὁλί-
ρον ἐμπάσονται τὴν περὶ σφινδύλιν,
οἷον αἱ ἀμμοὶ καὶ τὰ λιτῶσιν
τῷ ἰδίῳ βάζει εἰς τὸν πυθμῖνα τῷ
ἀγγείῳ καταρῶσιν· τῆς 25
δὲ καὶ χέρσιν καὶ τὰ ὁμοία ἐπωρῶ-
θήσεσθαι διὰ τὴν κοφύτητα τοι-
πὼν χερσέωντες αὐτῶν τὴν ἀπο-
δῶν ἐν μέσῳ οὖσαν καὶ εἰς ὑγίαν βε-
λόντες, πλύνουσιν ὡς καδμείαν·
πλύνει

Idem quoq; fit è termite sylue-
stris oliuæ, si habeatur: si secus,
fatiuæ cū suis florib⁹, aut malis
coroneis dissectis, & detractis
ofsibus, aut gallis, aut laceratis
lintheolis: item ex moris imma-
turi, id est cādidis, in sole pri-
arefactis, aut terebintho, aut lé-
tisco, oenāthe, aut mollibus ru-
bi foliis, vel è buxi coma, vel
pleudocypero cum flore. Alij
ficulneas frondes in sole antea
siccatas, eodem modo parant:
alij taurinum gluten: alij succi-
das lanas asperas, pice aut mel-
le irrigatas: quæ omnia in spo-
dij vicem vsurpantur.

Æs vltum. Cap. LXXXVII.

ÆS vltum probatur ru-
brum, & quod contritu co-
lore cinnabarim imitetur: ni-
grum verò plusquam deceat,
exustum est. Fit autem è cla-
uis solutarum nauium, fictili cru-
do compositis: subsperfo sul-
phure cum sale pari, omnibus
vicissim insparsis, fictile, circū-
lito figulari creta spiramento,
fornacibus inditur, donec fi-
gilinum percoquatur. Quidā
pro sulphure & sale alumē in-
spargunt. Alij sine sulphure ac
sale, fictili multos dies vrunt.

Alij sulphure solo vtuntur,
fuliginem tamen excutiunt.

Alij

ὡσαύτως δὲ καὶ θαλλίαν σκευά-
σας παραλάμβανει. ἔξω ὅ τῆς ἀ-
γρίας ἐλάσης· εἰ δὲ μὴ τῆς ἡμέρης
συνὴ τῆς ἀγρίας, ἢ δὲ μὴ μύλα
κυνδυνία κατατέμνηται, καὶ ἐξο-
στισμένη, ἢ κηκίδα, ἢ ῥακμηνῶν, ἢ
ἢ ἄρα συκῆ μιν λευκὰ πρὸς ἐξο-
σταμὸν ἐν ἡλίῳ, ἢ ὄρνον, ἢ τέρεμν-
θον, ἢ οἰνάνθη, ἢ βάλαντα ἀπαλά-
φύλλα, ἢ πύρε κόμας, ἢ τ' ἀερο-
μένην ψευδοκύπριον συνὴ τῶ ἀν-
δει. τινὲς δὲ κράδης συκῆς πρὸς
ἐξοστισμένης ἐν ἡλίῳ, ὡσαύτως
σκευάζουσιν· ἄλλοι δὲ ταυρεΐαν
κόλλαν· οἱ δὲ, ἔλαι οἰστυρεῖα ῥα-
χέα πύρε, ἢ μέλιτι δύναντες,
ὁμοίως σκευάζουσι*.

Πρὶ κακωμένῃ χαλκῇ. Κεφ. πζ' 15

Ὁ δὲ κακωμένος χαλκὸς ἐστὶ
πρὸς ὃ ἐρυθρὸς καὶ ἐν τῇ τελευτῇ
κινναβαρίζων· ὃ δὲ μέλας πλέον
ἢ δεῖ κακωθῆ. σκευάζει ὅ ἐν τῇ
ἡλῶν τ' λευκῶν πλοίων, συν-
πυρρῶν ἐν ὁμῇ χύτρα, ὑπο- 20
πασμῶν θείου μτ' ἁλῶν ἴσων,
καὶ ὅππασμῶν ἐν ὁμῇ, πω-
μαδεῖται δὲ ἢ χύτρα καὶ ὑπορρι-
θεῖται πολλῷ κακωμένῳ, διδοται
εἰς καμίνον, ἄχρῃ δὲ τελείως ὁ-
πληθῇ. οἱ δὲ, ἀντι τῷ θεῷ καὶ τῶν 25
ἁλῶν συνπυρρῶν παρεμπόσσει.
ἐνιοὶ δὲ δίχα τῷ θεῷ καὶ τῷ ἁλῶν
συνθέντες ἐν χύτρᾳ, καίουσιν ἐφ' ἱ-
κανὰς ἡμέρας. οἱ δὲ τῷ θεῷ μόνῳ
χρῶντι, ἀπασκολλοῦνται μὲν τοι.

ἄλλοι

ἄλλοι δὲ χρίοντες τὸν ἥλοις σι-
 σῇ συμπιέει μετὰ θείου καὶ ὀ-
 ξούς, χύουσιν ἐν ὁμῇ χύτρᾳ. ἄλ-
 λοι δὲ ἐν χαλκῇ χύτρᾳ ὅξει κα-
 ταρράνοντες αὐτὸς ἥτως ἐπιώ-
 5 σι, μὲν δὲ τὸ καὶ γὰρ πάλιν τὸ αὐ-
 τὸ ποιοῦσιν ἐπὶ τοῖς, ἔπειτα ἀ-
 πὲ τίθενται. περὶ τοῦ δὲ ὁ ἐν
 μέμφιδι χαμόμβρος· ἔπειτα ὁ ἐν
 κύπρῳ. δυνάται δὲ σύφειν, ξηραί-
 νειν, λεπίουεν, κατὰ σέλλειν, ἐπι-
 10 σπᾶσθαι, ἀνακαθαίρειν ἕκην ἀπου-
 λουῶ· σπλήχειν τὰ ἐν ὀφθαλμοῖς,
 τήκην τὰ ἐπὶ στερνοῦ, νομῶς
 ἱστᾶν, κινεῖν δὲ καὶ ἐμέτους μὲν ὑδρο-
 μέλιτος ποδὶς ἢ ἐκλειχθεὶς σὺν
 μέλιτι, ἢ διαχρὸμβρος· πίνεται
 15 δὲ ὡς ἢ χαμόμειν τετρακίς τῆς ἡ-
 μέρας διήκοσμβρος τὸ ὕδατος, ἀ-
 χρεῖ μιν δὲ μία ἐφίστη ἡ λάμπη. καὶ
 ἢ σκορεία δὲ αὐτὸς ὡς αὐτὸς πλυ-
 νομένη, τὴν αὐτὴν ἔχει δυνάμιν,
 ἀδενεστέραν μὲν τοῖ.

20 Περὶ Ἀνθους χαλκοῦ.

Κεφ. πη.

Χαλκοῦ δὲ ἀνθος ὁ πινεσ τῶν
 παλαιῶν ἥλων ψήγμα ἐκάλει-
 σαι, ἀεὶ σὺν ὅτι τὸ εὐδρυπτον
 καὶ κατὰ πύρρον ἐν τῷ λεαννεσθί,
 25 κεχρησθὲς τε τῷ ῥυθμῷ καὶ
 βραχὺ καὶ βαρὺ καὶ μέσως σίλ-
 λων, ἐπὶ δὲ ῥητισμάτων χαλκοῦ
 ἀμέτοχον οἷς δολοῦται. ἐλέγ-
 χεται δὲ παλαμνομένων ἀν-
 τῶν τῶς τ' ὑδόντων ἐπερείσει.
 γίνεται

Alij oblitos scisili alumine cla-
 uos, cum sulphure & aceto, fi-
 ctili crudo cremant. Alij in æ-
 nea olla aceto resperfos, vrūt.
 & iterum ac tertio idem effi-
 ciunt, postea recondunt. Prin-
 cipem locum tenet, in Mem-
 phide combustum: proximum
 in Cypro. Adstringit, exiccat,
 reprimt, extenuat, attrahit: vl-
 cera purgat, & ad cicatricem
 perducit: vitia oculorum emé-
 dat, excrefcētia in carne confu-
 mit, nomas cohibet, vomitus
 ciet, cum hydromelite potum,
 aut cum melle delinctum, illi-
 tūmve. Lauatur vt cadmia, mu-
 tata quater die aqua, donec
 nulla prorsus sordes emergat.
 Aeris recrementum, stercusve
 quam scoriam vocant, eodem
 modo lauatur: & eādē vim,
 sed imbecilliozem habet.

Flos æris. Cap. LXXXVIII.

Flos æris, quē nōnulli clauo-
 rum veterū psegma quasi re-
 segmé aut segmentū, nomina-
 rūt, optimus est friabilis, in at-
 tritu fuluescens, milij effigie, &
 numero, brevis, pōderosus, mo-
 dicē splēdens, atq; cōstringēs,
 q. delimatā eris scobē nō rece-
 pit, qua sæpe adulteratur. Sed
 id facile deprehēditur, cū den-
 tium illitu dilatantur ramenta.
 Fit

DIOSCORIDIS

Fit autem, cum es fornicibus
fufum, in receptacula delabi-
tur, per cola fistularum ad ea
pertinentium: tum huic nego-
tio additi ministri, sordes ex-
purgantes, aquam clarissimam
infundunt, refrigerandi pro-
posito: itaque repentino con-
cretu, ac addensatione, velut
expuitur, & erumpit antedi-
ctus flos. Astringit, & excre-
scétia coërcet: offusam oculis
caliginé emendat, sed magno-
pere mordet. Quaternum o-
bolorum pondere datus, cras-
sum humorem extrahit: car-
nosa narium & sedis vitia ab-
sumit: eruptiones popularum
cum vino cohibet. Candidus
contra diuturnas aurium gra-
uitates tritus, in eas per fistu-
lam flatu impellitur: vuam, ton-
sillásque reprimi, farina eius
cum melle admota.

Squāma eris. Cap. LXXXIX.

Squāma eris excussa ex Cy-
priis officinarum clavis, crassa
quidē ipsa prestātor quæ heli-
tis, id est clauaris, nominatur.
sed ex vili promiscuóq; ere, aut
cárido vitiosa intelligitur: quā,
vtpote tenué, & inualidā, dam-
namus, maximè approbantes
crassam, rufam, præsertim si a-
ceti respersu eruginé cōtrahat.

Vim

γίνεται δὲ οὕτως, ὅταν ἐν με-
ταλλικαῖς χάνταις τακεῖς ὁ χαλ-
κὸς εἰς τὰς δεξαμενὰς καταβ-
ρῇ διὰ τῶν ἡθμῶν τῶν δικόν-
των σωλῶν, διακαθαρεύοντες
τὴν ἀκαθάρστην οἱ περὶ τούτοις
ὄντες, ὕδαρ ἐπιχέουσιν ἀκρα-
φνέσασιν αὐτῷ, ἵνα αὐτὸν ἀραι-
εύουσι. ἔπειτα οὗ τῆς αἰφι-
δίου πυκνώσεως καὶ συναγω-
γῆς, ὥς περὶ ἐμπύεται καὶ ἐ-
πανθεῖ τὸ περὶερνύμενον. εὑφει 10
δὲ καὶ τοῦτο καὶ κατασέλλει τὰς
υπεροχὰς· καὶ σπύχει τὰ τῆς
κόρας ἐπιστομίου διὰ τὴν ἰ-
κανῶς. ἐστὶ δὲ καὶ πάρος ἀρω-
γὸν τετρασέλου πρὸς τοῦ διδ-
μενον ἐκπύει δὲ καὶ τὰ ἐν με- 15
κτῆσι σαρκόματα· καὶ δακτυ-
λίων ἐξανθήματα συν ὀίνῳ σέ-
λει. καὶ περὶ δυσκρίτους χροσί-
οις τὸ λευκὸν ἐμφυσάται διὰ σί-
φωνος λείον· σέλλει δὲ καὶ κινί-
δας καὶ παρίεσμα, λείον συν μέ- 20
λιτι περὶερνύμενον.

Περὶ Λεπίδος.

Κεφ. αθ'.

Λεπίς δὲ ἢ μὲν ἐν τῶν κυπέ-
ων* χαλκουρικῶν ἢ λαν, παχεῖα
καλουμένη δὲ ἡλίπτις, καλὴ. θαύ- 25
λη δὲ ἢ ἐν τοῦ χαλκοῦ λευκοῦ
λεπίθι καὶ ἀδενὸς ὑσάρχουσα, καὶ
ἀποδοκιμύζουσα, ἐγκείμεντες
τὴν παχεῖαν καὶ ἐγκίρρον, καὶ ὁ-
ξους ἐπιρρανομένου ἰου υἷου.

Διόσκριτος

Δυνάμιν δὲ ἔχει σαλπικῶν, λε-
 πτωπικῶν· νομῶν ἐφεκτικῶν, σι-
 πτικῶν, ὀππουλωτικῶν· πινυμένη δὲ
 καὶ μελικράτου, ὕδωρ ἄγει. πινὺς
 δὲ συρῶντες αὐτὴν καὶ ἄλυσεν,
 5 ἐν καταποτίῳ δίδωσι. μίγνυται
 δὲ καὶ ταῖς ὀφθαλμικαῖς δυνάμε-
 σι, ξηραίνει γὰρ τὰ βλεφάρων τὰ
 σφαγέα ἀποτῆκουσι, καὶ τὰ ρεθ-
 ματα. πλυνέται δὲ οὕτως· κα-
 10 τάρως τῆς ξηρᾶς λεπιδὸς ἡμι-
 δατος διαυροῖ, καὶ συνταρσέας
 τῇ χειρὶ ἐπιμελῶς, ἄρχεις οὐ ὅ-
 ποσῃ ἢ λεπὶς ἀφαιρεῖ τὰ ὑπερ-
 τα, ἀποχέας τὴν ὕδωρ, ἐπὶ χει-
 15 ρὶ μὲν ὕδατος κλύαδον α'. πλυν-
 τεία τὴν τῇ χειρὶ τείβει ἐυτόνος ἐν
 τῇ δυνάμει, οἷον αὖ ἀποψήχων· ἐπὶ
 δὲ ἀρῶνται ἀνέναι πινὰ γλιγρό-
 πητα, καὶ μικρὸν ὕδωρ προσπι-
 20 χεῖ ἄρχει κλύαδον ε'. τείβων ἐυ-
 τόνως ἀναλαβὼν τὴν λεπιδὴν τῇ
 25 χειρὶ, ὡς παρὸς τὸ πλεῖον τῆς
 δυνάμει, τείβει ἐυτόνος καὶ ἐξιπάσας
 αὐτὴν τὸ ἀπορρῶν ἐν πυξίδι ἐ-
 ρυθρῷ χαλκοῦ. τὸτο γὰρ ὅτι τὸ
 ὡς παρὸς αὐτὸς ἢ λεπιδὸς καὶ εὐτο-
 30 νον τῇ δυνάμει, καὶ εὐτονοῦν ἐν
 35 τὰ ὀφθαλμικά. τὸ δὲ λοιπὸν, αὐ-
 τονον καὶ τὸ χαλαροῦν ὃ ὁμοίως,
 πλυῶν, ἀναρῶν μέχρις αὐτῆς
 δυνάμει γλιγρόπητα ἀποκρίναι, τὸ
 δὲ λοιπὸν σκεπάζαντα δεῖ ὁδοῖν
 εἶναι ἀκίνητον ἐπὶ δύο ἡμέρας,
 εἶτα

Vim habet adstrictoriam, ex-
 tenuantem, reprimentem, &
 erodentem: nomas coërcet,
 vlcera ad cicatricem perducit:
 pota ex aqua mulla, aquam
 trahit. Aliqui farina subactam,
 dant in catapotio. Additur ad
 oculorum medicamēta quodd
 genarum scabritiam absumit,
 & fluxiones exiccat. Lauatur
 hoc modo: Siccæ æris squam-
 mæ expurgatæ felibra, cum ni-
 tida aqua in mortario manu
 diligenter conturbatur, quo-
 usque pessum ierit: abiicitur
 quod subsidit, & effusa aqua,
 hemina coelestis imbris adici-
 tur, & distenta manu, squam-
 ma, quasi destringenda sit, ve-
 hementer confricatur: dūm-
 que lentorem emittere coepe-
 rit, aqua sensim ad sex hemi-
 nas vsque superinfunditur, te-
 nendo validè: Squammia ad la-
 tus mortarij colligitur, ibique
 apprimitur: quo facto, expres-
 sus humor pyxide ex ære ru-
 bro facta, excipitur. Hoc est e-
 nim velut flos squammæ, valēs
 viribus, & ad ocularia medica-
 mēta cū primis efficax. Inutile
 imbecillumque quod superest,
 lauatur donec nullam prorsus
 lētitia excernat, & linteo aper-
 tū biduo cōquiescere finitur,
 effu

DIOSCORIDIS

effusaque extate aqua, vbi ficatum erit, reconditur pyxidicula. Alij vt cadmiam lauant, & reponunt.

Stomoma. Cap. XC.

Squammae ex acie aut mucronibus decussae, quam vocant stomoma, eadem vis. Lauatur modo simili, & reconditur: sed ad moliendam alui deiectionem, inefficacior est.

Ærugo rasilis. Cap. XCI.

Ærugo rafa fit his modis: In cadum, aut aliud confimile vas acetum quam acerrimum infunditur: superponitur inde inuersum æneum vas, praesertim concameratum: sin minus, plantum situm; obstructum, nullumque habeat spiramentum, exempto, quo doliū obturaueris operculo: decimum post diem infidēs ærugo deraditur. Aut æris lamina in cadis super acetum ita suspenditur, ne ipsum attingat, & totidē post dies raditur. Aut massula æris, aut lamina vna plurēve, vinaceis nō recetibus, sed iā acescētibus cōduntur, & simili modo versantur. Quinetiam ex delimata æris scobe æruginem facere licet, necnon ē laminis, quibus bractea auri conclusa malleo ducuntur: si quis

εἴτα ἀπὸ γράντης τὸ ἐφελκὸς ὕδατος καὶ ξηραίναντες ἀπὸ τῆς ὁδοῦ εἰς πυξίδα. ἐνιοὶ δὲ καὶ ταῦτ' αὖτε πλύναντες, ὡς τὴν χαλκίαν ἀπὸ τῆς ντῆται.

Περὶ Λεπίδος σωμαμάτος. 5

Κεφ. 5.

Λεπίδος δὲ σωμαμάτος δυνάμεις ὅσῃν ἢ αὐτὴ τῇ τῆ χαλκοῦ λεπίδι. καὶ πλύνσις καὶ ἀπόδεσις ὁμοία· ἐν μὲν ταῖς τῶ τῶν κοιλίαν καθαίρειν λείπεται τῆς τοῦ 10 χαλκοῦ.

Περὶ τοῦ ξυστοῦ. Κεφ. 5α.

τὸν δὲ ξυστόν οὗτω σκευάζειν· εἰς πίδακιν ἢ ἄλλο ὁμοιον ἀγγεῖον ἐγχέας δριμύτατον ὄξος· ἐπιχατάρσειον χαλκοῦ ἀγγεῖον, 5 καλὸν μὲν εἰ χαμαὶ εἰδὲς· εἰ δὲ μὴ γέ, ἰστέπον· ἔσω δ' ἐσμην γυμνόν καὶ διαπνέον μὲν δειμέναν ἔχον, διὰ δὲ ἡμερῶν δέκα ἀναερέμενος τὸ πῦμα, ἀπόξυε τὸν ἐπιτρέχοντα ἰόν. ἢ λεπίδα ἀπὸ τῆ αὐτῆς ποιήσεις χαλκοῦ, ἐγκρέμασον εἰς τὸ ἀγγεῖον, ἵνα μὴ λαύσῃ τοῦ ὄξους, καὶ διὰ τῶν ἰσων ἡμερῶν ἀπόξυε. ἢ εἰς τὰ τέμνυλα* μὴ πρὸς σφατὰ ὄντα ὀξίζοντα ἐγκρύψας μά- 25 λαν ἢ λεπίδα μίαν ἢ καὶ πλείονας, ὡς αὐτῶς ἀνόςρεψε. ἔπειτα δὲ καὶ ἐκ βρυσσῶν ποιεῖσαι ἢ λεπίδων, αἷς πλεονέμενα τὰ χρυσᾶ πέπυλα ἐλαυνέται, εἰάν τις

ἐὰν τις αὐτὰ ἐπιρράνῃ οἷον, ἀ-
 ναμῖνῃ τελες ἢ τετρακίς, ἄρχῃς αὖ
 παντελῶς ἰωδῆ. ἡνὶ αὖθις δὲ θα-
 σι τῶτον τὸν ἰὸν καὶ ἐν τοῖς κυρτα-
 κοῖς μεταλλοῖς, τὴν μὲν, λίθοις
 5 πῶς ἐπανδυνῶτα ἐχρῆσι τὸν χαλ-
 κόν· τὸν δ' ἔκ πηγῶς σπηλαίου παρὸν-
 τα ἐν τοῖς ἰσθμῶν καὶ χαλκῶσι καὶ
 τὴν μὲν ὀλίγον τὴν καὶ χαλκῶσι ἐν-
 ται· τὴν δὲ ἐκ τοῦ σπηλαίου, σα-
 φελῆ μὲν ἐπιρρεῖν καὶ εὐχρῆσθαι
 10 λον δὲ ὑπάρχειν διὰ τὸ πολλοῖς
 ἀναμῖνῃ χεῖρα λιθῶδεσι. δοκῶται
 δ' καὶ ἄλλοις πολλοῖς μισθῶν ὅμοις,
 μᾶλλον δ' οὗτοι πῶς μὲν καὶ κισ-
 σήρει· οἱ δὲ, μαρμαρῶν, ἄλλοι δὲ
 χαλκῶν κυκῶσιν αὐτὴν. κατὰ
 15 ληθῶς μεθὰ δὲ πᾶσι μὲν κίονειν καὶ
 τὸ μαρμαρῶν, διὰ τοῦ νοτίου καὶ
 τὸν ἀντίχειρα τῆς ἐκωνόμου χει-
 ρὸς καὶ τῶ ἐτέρῳ περιστρέφειν τὴν
 μέσσην ἰοῦ· συμβαίνει γὰρ τὸ μὲν,
 αὐτὴ διαχέειν, τὰ δ' ἀπὸ τῆς
 20 κισσῆς καὶ μαρμαρῶν μέντοι
 διάχρητα μὲν, καὶ τέλος ἀπολευ-
 καίνεσθαι τῇ ἐπιπλέον παραβίβει
 καὶ τῇ τῶ ὑπερὺ παραπλοκῇ οὐ-
 μῶν, ἀλλὰ διὰ τῆς καὶ τῶν ὁδόν-
 των ἐσφρίσεως· λέγον γὰρ ὑποπίπτει
 25 καὶ οὐ περὶ τὸ ἀμῆρες· τὸ δ' ἁλ-
 κῶν ἀπεκέρχεται τῷ πνεύ· εἰ
 γὰρ τις ἐμπλάσας τὸν οὕτω δε-
 δοτωμένον ἰὸν ἐπὶ λεπίδα ἢ ὄστρα-
 κον, καὶ τὸ ἔτερον τοῦτων ἐπιθή-
 σαι ἐν θέρμῃ τέφρᾳ ἢ ἐπὶ ἀθερμῇ,
 μετα-

si quis eas aceto respargat, &
 ter aut quater verset, donec
 æruginem contrahant. Tra-
 dunt æruginem in Cypriis me-
 tallis gigni, lapidibus quibus-
 dam nonnihil æris habētibus,
 quibus ærugo efflorescit: ad-
 duntque per caniculæ æstus è
 quodam specu manare: sed il-
 lam paucam & optimam esse:
 hanc speluncis effluentem, co-
 piosam quidem, & boni colo-
 ris, sed vitiosam, quod lapides
 multos collegerit. Pluribus au-
 tem modis adulterant: aliqui
 pumice admisto, alij marmo-
 re, alij atramento sutorio. Sed
 deprehendemus pumicem aut
 marmor, dum pollice fini-
 stræ manus madefacto, æru-
 ginis portiunculam altero at-
 terimus: siquidem eam diffun-
 di constat, marmoris autem
 pumicisque partes coeunt nō
 dissipatæ, demūmq; tracta-
 tione crebra & humoris com-
 plexu dealbescent. Quin &
 dentium appressu: si quidem
 sincera cedit, lævis, & sine
 asperitate. Atramentum ve-
 rò sutorium igne coarguitur:
 nanque si fictile, aut lamina,
 adulterata æruginē illinatur,
 & feruenti cinere aut carbo-
 nibus incalescat alterutrum,
 muta-

DIOSCORIDIS

mutabitur, rubescetq; id quod atramentum futorium acceperit: quod id vstum suapte natura talem fortitur colorem.

Scolecia. Cap. XCII.

Æruginis quam vocant scoleciam, duo sunt genera quædam fossilis est, altera factitia ad hunc modum: In mortario Cyprij æris dimidiam heminam aceti albi acrisque, pistillo cupreo conterito, donec strigmenti crassitudine imitetur: deinde aluminis rotundi drachmā vnam, cū salis fossitij, trāslucentis, aut marini quāmalbissimi, solidisque, aut certe cū nitri parī pondere terito in sole, æstuosissimis diebus, sub sydus caniculæ, donec color æruginis cōtrahat, & cōcretu strigmentosum fiat: vbi autē se in vermiculorū Rhodiæ similis specie coegerit, recōdito. Efficax & valde boni coloris redditur, si duas parteis vrinæ veteris cū vna aceti adieceris, & alia, quæ dicta sunt, peregeris. Sūt q. æruginē rasilē, quæ in apparatu nō respōdit, gūmimisto digerāt in formas, & ita védant: quod genus, vt vitiosum, improbatur. Fit & quædā ærugo ab aurifici b^o, mortario & pistillo Cyprij æris, cum vrina pueri impubis, qua

μεταβάλλεται, καὶ ἐρυθραίνε-
ται τὸ χαλκωθῆδες· διὰ τὸ φύ-
σει καυμόρον αὐτὸ τοιαύτῳ ἐ-
χει χροιά.

Περί τοῦ σκώληκος.

Κεφ. εβ.

Τοῦ δὲ λεγόμενου σκώληκος
τοῦ διὸς ἐίδος ὑπαίχει· ὁ μὲν
γὰρ ὀρυκτός ἐστιν, ὁ δὲ, σκευάζε-
ται οὕτως· εἰς θυίαν κυπρίου
χαλκοῦ ἐχούσαν δὲ καὶ * δριδύ-
κα ἀπὸ τῆς αὐτῆς πεπιμυρόν 10
ύλης, ἐγχεῖας ὄξους λευκοῦ, καὶ
δριμύος κοπίλης ἡμισυ, πείθε-
ῖως οὗ γλοιωδῆ· εἴτα ἐμβαλλε
συπνείας στρογγύλης * < α. καὶ
ἀλὸς ὀρυκτοῦ διαφανοῦς, ἢ θα-
λασσῆς ὡς ὅτι λευκοτάτου καὶ τε- 15
ρεοῦ, εἰ δὲ μὴ γὰ νίτρου τὸ ἴσον,
εἴτα λάσπη ἐν ἡλίῳ ἐν τοῖς ὑπο-
κίνα καυμάσῃ, ἕως τῇ μὲν χροιά
ιώδους, τῇ δὲ συστάσει γλοιώδους
γίνῃται· καὶ οὕτως ἀναπλάσσει
σκώληκας τοῖς ῥοδιακοῖς ὁμοί- 20
οις, ἀποπίπτει. ἐνεργὴς δὲ καὶ
ἐν ῥέοις γίνεται ἄγαν, ἐὰν ὄξους
μὲν λάβῃ μέρες ἑν. οὗρου δὲ πα-
λακοῦ μέρη δύο, τὰ δ' ἄλλα ὡς
περὶ εἴρηται. πινεῖ δὲ τὸν ἀποτε- 25
ταιν γρόνον ἐν τῷ ξυστῷ κομμει
μίζαντες ἀναπλάσσει, * ὃν πα-
ρατητέον ὡς φαῦλον. ἐστὶ δὲ πρ
ὧς ὑπο τῶν χρυσόχων γινόμενος
ἴος διὰ θυίας καὶ δριδύκος κυ-
πέως χαλκοῦ, ἐπὶ δ' ἔχει πᾶσι δυνά-
μει τὸ

ὃ τὸ χρυσὸν κολλῶσιν. ἀνὰ λο-
 ροῦσι δὲ κοινῶς οἱ περὶ αὐτοὺς
 ἰοὶ καὶ χρυσὸν χαλκῷ, μάλιστα
 δ' ἐρρωμένοι πρὸς τὴν ἐνέργειαν.
 ἴσμεν δὲ ὅτι περὶ αὐτῶν
 5 ὁ δορυκτὸς σκόληξ· ἐχθρὸς δὲ ἐ-
 σιν ὁ ξυστός· εἴτα ὁ σικνωσός. Δη-
 κπικώτερος μὲν τοι καὶ μάλ-
 λον σύφον οὗτος ὑπάρχει. ὁ δὲ
 τῶν χρυσορρόων ἀνάλογος τῷ ξυ-
 σῷ. Διαιτᾶται δὲ πᾶς ἰὸς σύ-
 10 φων, διερμαίνειν, ἀποσιᾶν τὰς
 ἐν ὀφθαλμοῖς οὐλὰς καὶ λεπτύ-
 νειν, δάκρυον ἄγειν, νομὰς ἵχειν,
 τρυαύματα ἀφλέγματι τρεῖν.
 Ἀπυλουῖν ἔλκεα συν ἑλκῶ καὶ
 κηρῷ· συν ὑάλητι δὲ ἐλκυστέρως,
 15 τύλοις καὶ τὰ ῥυπαρὰ τῶν ἐλκῶν
 ἀνακαθαίρεισιν· ἀμμωνιακῷ δὲ
 ἀναλκωθέντες εἰς κολλύρια, σύ-
 ειργας καὶ τύλοις ἐπιθήκοισι. χρύ-
 σιμοι δὲ καὶ περὶ ἐπιυλίδας καὶ
 τὰς τῶν οὐλῶν ἐξοχάς. ἰκαίως δὲ
 20 καὶ βλεφάρα λεπτύνοισι συν μέ-
 λιτι ἐργασίμενοι· δεῖ δὲ πνεύσαι
 μετὰ τῷ ἐργασίῳ σπόγγῳ ἐξ ὕ-
 δατος θερμοῦ. ἀναλκωθέντες δὲ
 ῥητίνῃ περὶ τὴν θύνη. συν χαλκῷ ἢ
 νίτρω, λέπρεας ἐξάγεισιν. χαυσέον
 25 δὲ ὅν αὖ ἐθέλῃς ἰδὼν οὕτω, θλάσας
 αὐτὸν εἰς ὀλοχερέματα μέναι, καὶ
 πηλῶ καὶ κρημῶ ἐπιθεῖς, ἀπα-
 ρείσας ἐφ' ἀνδράκων διαπύρων,
 κίνει ἕως ἂν μεταβάλλῃ καὶ ὑπο-
 σπῇσιν τῇ χρύσει· λοιπὸν ὁ χρῶς
 ἀπο-

qua aurū ferrumināt. Antedi-
 cta æruginum genera, vñto æri
 omnino respondent, sed magis
 effectu valent. Sciendum fossi-
 lem scoleciā præstantissimā
 esse: derasam sequi: postremo
 loco factitiā. Mordacissima ta-
 men est hæc, & magis adstrin-
 gens. Aurificum autem ærugo-
 rasæ respondet. Æruginis om-
 nes adstringunt, extenuant, ex-
 calfaciunt: oculorum cicatri-
 ces emendant, lachrymas ciēt,
 nomas sistunt, vulnera ab in-
 flammatione tuētur. Vlcera ex
 oleo ceræque ad cicatricē per-
 ducunt: callos & sordida vice-
 ra purgant, cum melle coctæ:
 callum fistularū erodunt, cum
 ammoniacō, collyrij modo in
 eas adactæ. Ad gingivarū autē
 excrecentias, & extuberatio-
 nem vñles. Magnopere exte-
 nuant genarū crassitiem, cum
 melle illitæ: verū post illitio-
 nē spongia ex aqua calida lo-
 cus fouendus est. Resina tere-
 binthina excepta, cum ære &
 nitro lepras abigūt. Vritur æru-
 go, quancunq; velis, minutissi-
 mē fracta cōminutāq; in ficti-
 li patina, flagrantibus prunis su-
 perposita: versaturque donec
 se mutet, & colorem cinereū
 concipiat: postea refrigerata
 repro-

ἡνὰ πᾶσι τὸ διαλυθὲν ὑλιδῆ· καὶ
 ποιεῖ τὸ αὐτὸ πάλιν ἄρχεις αὐτοὶ
 αὐτῶντας ἔχειν δόξῃ. εἴτα ἑάσας
 καταστῆναι τὸ πεπλυμένον, ἀπο-
 χέας τὸ ὕδωρ καὶ ἄλλο ὀπι-
 5 χέας, παλιν ὡς πάλιν καὶ μέαν,
 ἄρχεις αὐτοὶ μνηστέρι ἐφίστηται πρὸς
 μελανία· ἀνὰ πλάτος δὲ προ-
 χέας αὐτοὶ τίθουσιν. οἱ δὲ, καὶ θα-
 ρύνει μίλιθδον βιγνῶσαντες, τείσου-
 σιν ἐν λιθῇ τὴν δόξῃ καὶ λιθῇ.
 10 γὰρ ἡ ταῖς χερσὶ μεθ' ὕδατος ὑπὸ
 χεῖρας κατ' ὀλίγον ὀπρῶντες τὸ
 μελανόμυρον· ὁ περ ἑάσαντες ὑ-
 ποστῆναι καὶ ἀποχέαντες, ἀνα-
 πλάττεισιν ἐν δόξῃ. τὸ γὰρ ἐφ' ἰ-
 κανὸν τείσουσιν, γίνεται ἡμι-
 15 σίω ὁμοιον· ἐν γὰρ δὲ περὶ σελῶν
 λοιπὸν τοῖς βιγνῶσαν ὀλίγῃ μί-
 λιθδον, φάσκοντες βελτίονα εἶ-
 ναι τὴν οὕτω πεπλυμένον μί-
 λιθδον· διώσεται δὲ ὑπὸ χερσὶν, σύ-
 φων, παρεμπιπτόν, μαλάκων,
 20 πλεονάζον τὰ κοιλώματα, σέλ-
 λων τὰ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ρεύ-
 ματα, καὶ τὰ ὑπερστροφικῶν
 τῶν ἐλκῶν. ἐστὶ δὲ καὶ ἰχθυόσας καὶ
 περὶ τὰ ἐν τῷ δακτύλῳ ἑλκῶν, κοινὰ
 δολώματα, αἰμορροΐδας μετὰ βο-
 25 δύνου· καὶ τὰ δυσκαταλύματα καὶ
 καὶ δόλῃ ποιῇ ὅσα καὶ ὑποδός, δι-
 χα τοῦ ἐλαρείω. ὁ δὲ ἀκέραιος
 μίλιθδον παρὰ τείσουσιν βιγ-
 νῶν τῇ τῷ θαλασσίῳ σκορπίου καὶ
 δράκοντος πλεονάζον.

Περὶ

O Plum-

quo facilius quicquid est reso-
 lutum incerni possit. Hoc ite-
 rum facito, usque dum fatis ti-
 bi habuisse videatur. Vbi con-
 federit, priore aqua effusa, no-
 uam adiiciens, ut cadmiam la-
 uato, donec nulla extet nigri-
 tia: postea in pastillos cogens
 reponito. Quidā scobem mun-
 di plumbi lima quāsitam, mor-
 tario pistillōque lapideis te-
 runt, aut manibus cum aqua
 paulatim adiecta fricant, do-
 nec nigrescat: mox ubi id pes-
 sum ierit, effusa aqua colligunt
 in pastillos. Nam tritum ve-
 hementer, cerusa simile red-
 ditur. Alij climata scobi mo-
 dicam plumbaginem adiiciūt,
 affirmantes ita elotum plum-
 bum præstantius esse. Potest
 refrigerare, adstringere, indu-
 cere, mollire, explere cava, fi-
 ftere oculorum fluxiones, &
 vlcera ex crescentia. Sanguī-
 nem supprimit: prodest con-
 tra sedis vlcera, condyloma-
 ta, & hæmorrhoidas, ex ro-
 faceo: item ad ea quæ ægrè ci-
 catricē ducunt: & in totū spo-
 dij effectus præbet, nisi quod
 non obducit crustas. Synce-
 rum plumbum affricu, ma-
 rini scorpionis draconisq; pla-
 gis auxiliatur.

DIOSCORIDIS

Plumbum vſtum.

Cap. XCVI.

Vritur plumbum ſic : Super quamtenuiſſimas plumbi laminas, fictili nouo inditas, ſulphur inſpargito, additiſque aliis rurfus laminis, interiecto ſemper ſulphure, uſquedū vas expleueris, ſuccédito: flagran- te autem plumbo, ferrea rude verſato, donec perfectè redi- gatur in cineré, nihilq; è plum- bo vſtū hæſerit: tū demū, ob- ſtructis naribus, eximito: alio- quin halitus plūbi nōxius ſen- titur. Aut elinatam plumbi ſco- bem in olla ſulphure vrito. Alij laminas in fictili crudo, vt di- ctum eſt, imponūt fornaci, aut foco, & circumlinentes oper- culum, dato exili ſpiramento, vrunt. Alii pro ſulphure ceru- ſam aut hordeum inſpargunt. Alii integras laminas imponē- tes, acri igne vtuntur, & rudi- cula ferrea continuè mouent, dum in cinerem ſoluātur. Sed difficilis huiuſmodi vſtio, & ſi vehementius vratur, contrahit ſpumę argenti coloré. Magis ta- men nobis placet prima vrēdi ratio. Plumbum vſtum lauatur vt cadmia, & recōditur. Eoſdē effectus habet, quos plumbum elotum, ſed multò acriores.

Scoria

Πρὶ Μολύβδου καχυμύρε.

Κεφ. 55.

Καίεται δὲ ὁ μολύβδος οὕτω^α λαβὼν μολύβδου ἐλάσματα ὡς ὀ-
πι λεπτότατα, ἑπείθεις εἰς χαλκὴν^β
λοπάδα, καὶ ἐπιπάσεις δέον, πάλιν^γ
ἑτέρα ἐπείθεις πέταλα, καὶ δέον^δ
ἐπίπασσε, καὶ πάλιν ἑτέρα, καὶ τὸ-
πο ποιεῖς ἄρχεις ἀνὰ πλεονάσας τὴν^ε
λοπάδα, εἴτα ὑποκαίει ἀναφθίν-
τος δὲ τοῦ μολύβδου, γίνεται σιδῆρος^ς
ἄρχεις ἀνὰ ποτεφρωθῇ τελέως καὶ¹⁰
μολύβδον ἔχει μολύβδωδες καὶ ἀνα-
εῖν σπείσας τὸν βρόχονας βαλ-
όντες δὲ ἢ ἀποφρεῖ. ἢ ἐνίσματα^α
μολύβδου βαλὼν μετὰ δέοντος εἰς^β
λοπάδα οὕτω καθεύοι δὲ, εἰς γό-
τραν ὁμῶς βαλόντες τὰ πέτα-^γ
λα ὡς εἴρηται, καμίνω ἐνπείθε-
σι, ἢ ἐπ' ἐργάρας ὡσεὶ πλάσαντες^δ
τὸ πῶμα καὶ ἐνλίπῃ δόντες ἀνα-
πνέειν καὶ ὡς οἱ δὲ, ἀμμιῶν πα-
ρεμπάσσειν ἀνὰ τὸ δέον ἢ κρι-
θῆς. οἱ δὲ, ἀκαθαροὺς τὰς λεπιδάς^ε
ἐπείθεις ὅθεν πλεὶς χεῖρωνται, καὶ^ς
κινουῖν ἐπιτεταμένως σιδῆρος,
ἄρχεις ἀνὰ ἐντεφρωθῇ. ἔστι δὲ δυ-
χερὴς ἢ τοιαύτη καὶ ὡς, καὶ ἐπι-
πλέον δὲ καίεις, οὕτω μεθαργύρου^α
λαμβάνει τὸ χρῶμα. ἢ μὴν μὲν^β
τοὶ ἀφῆσαι ἢ περὶ τῇ καὶ ὡς. δὲ^γ
δὲ πλεονέειν αὐτὸν ὡς τὸ καδμείαν^δ
καὶ ἀποπείθεσθαι. Δυνάμει δὲ^ε
ἔχει μὲν καὶ ὁ πεπλυμένος μολύ-
βδος, ἐντονατέρων δὲ μάλλον.

Περὶ Σκο-

Ἰσκιωείας μολίδου.

Κεφ. 57.

Σκιωεία μολίδου, αείσῃ ὅσῃ
 ἢ ψιμμιθοφανῆς, πυκνὴ καὶ δύσ-
 θραυστος, μηδὲν ἔχουσα μολίδου
 5 δες, μολιδίδης δὲ τῷ χρώματι
 καὶ υερίζουσα. Δυνάμει δὲ τὰ
 αὐτὰ τῷ κεκαυμένῳ μολίδου
 συστάει μάλλον. Πλυνέται δὲ ἐν
 10 οὐσίᾳ ὀπιγχομύου ὕδατος καὶ ἀ-
 πογχομύου ὅσα ἐφισαμύου μολί-
 νου χρώματος. πολλὰς τε τῶ-
 το γίνεται ἄχρως αἰ ἀναλωθῇ ἢ
 σκωρία. τὸ ἑλπίον ἐφισυντες
 ὑποστῆναι αὐτῷ, ἀπο-
 χέουσι τὸ ὕδωρ, καὶ
 15 ἔτιως ἀναπλάσ-
 σιν.

Πεὶ τοῦ μολιδίδου
 λίθου. Κεφ. 58.

Καὶ ὁ μολιδίδης δὲ λίθος,
 ἀνάλογον ἔχει πλὴν δύναμιν τῇ
 σκωρίᾳ, πλυνέται δὲ ὁμοίως.

Πεὶ Σπύμμεως.

Κεφ. 59.

Σπύμμι ὃ κράτιστον ὅτι τὸ σπ-
 πνότατον, καὶ λαμπυρίζει, ἐν
 τῇ θραύσει παλκῶδες, μηδὲν ἔ-
 χον γεῶδες ἢ ῥυπαρὸν, ἐνχερῶς
 25 τὲ θλώμενον, τοῦτο οἱ μὲν εἰσι,
 οἱ δὲ παλαπόφθαλμον, οἱ δὲ
 λάρδασον ἐκάλεσαν. Δυνάμει
 δὲ ἔχει ἐμπλαστικὴν, συστηκίαν,
 ψυκτικὴν, σαπτικὴν πῶν ὑπο-
 σφικωμάτων, ὀπυλωτικὴν ἐλκῶν
 καὶ κρι-

Scoria plumbi.

Cap. XC VII.

Recrementū plumbi, quod
 scoriā vocant, optimū est den-
 sum, fractu cōtumax, cerusam
 planè repræsents, nihil plum-
 bosi habens, quod ad luteū co-
 lorem accedit, & vitri splendo-
 rem imitatur. Eadē quæ plum-
 bum exultū potest, sed magis
 adstringit. Lauatur in morta-
 riis infusa aqua, & refusa sum-
 ma aquæ parte, quæ luteum cō-
 lorem duxit: idque sapius, dum
 recremētum absumat. Dein
 vbi confederit crassamentum,
 aqua effusa, digeritur in pa-
 stillos.

Lapis molybdoides.

Cap. XC VIII.

Molybdoides lapis à plumbi
 similitudine dictus, responden-
 tem excremento vim habet, &
 eodem modo lauatur.

Stibium. Cap. XC IX.

Stimmi optimū, quod splen-
 didissimum est, modòque ni-
 tedularum emicat, confractū
 crustosum, nihil terræ aut for-
 didi habēs, friabile, quod stibi
 appellarunt, alii platyophthal-
 mon. Vis ei⁹ adstringere, me-
 tus obstruere, refrigerare, ex-
 crescentia in carne cohibere,
 vlcera ad cicatricē perducere,
 O ii sordes

DIOSCORIDIS

fordes & vlcera oculorum expurgare. Sistit & sanguinem e cerebri membrana profluentem : & vt in vnuerfum dicatur, vis vsto plumbo similis est. Priuatim, ambusta igni, in pustulas erumpere non patitur, cum adipe recenti illitum: crustofas vlcerationes ad cicatricem perducit, cum cera & exiguua cerufa. Torretur pinfita farina circumlitum, & carbonibus obrutum, donec carbuculetur crusta, exemptumque restringuitur mulieris lacte, quæ maré peperit, aut vetere vino. Vritur etiâ carbonib⁹ succësis efflatû, quo ad igni deflagret: si enim paulò magis cõcremetur, plumbum fit. Lauatur, vt cadmia & æs. Sunt qui vt plumbi recrementum eluant.

Molybdæna, seu plumbago. Cap. C.

Molybdæna optima est flaua, argéteæ spumæ æmula, modicè splendēs, cū teritur rufa, cocta cū oleo iocineris coloré trahit. Vitiosa est, quæ aërē aut coloré plûbeû refert. Gignitur ex auro & argêto. Est etiâ quedâ fossilis, ad Sebastiam & Corycū inuenta. Quo in genere probatur, quæ lapidosa nõ fit, aut recremetofa, sed nitens & flaua.

Vim

ἢ καθαρτικὴν ῥυπαριῶν καὶ τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς ἐλκῶν. ἐπέχει δὲ καὶ τὰς ἐν κλύστρος αἰμορραγίας. καὶ καθύλου δὲ ἐμπερεῖς ἐστὶν ἡ δύναμις αὐτοῦ τῶν κερκινῶν μόλιδον. ἰδίως δὲ τὰ κατὰ τὰ κατὰ οὐκ ἐὰν ἐχάρευθαι συνείπει κατὰ χειρὶ δὲν νεαροῦ. καὶ ἀπολοῖ τὰ ἐχάρευματα κηρύει καὶ ὀλίγου ἡμιμίστου μισθῶν. ἡπιάται δὲ σεῖα πωλεῖται δὲν καὶ ἐγκυβέν ἐς ἀνδραγαθίας, 10 ἄλλοις αὖ ἀνδραγαθῇ τὸ σεῖα, ἐχάρευθαι δὲ σθένυνται γάλακτι ἀρρηνότοκου γυναικὸς ἢ οἴνω παλαιῷ. καὶ ἐπὶ τῷ ἀνδραγαθῇ ἐπιτεθῆναι καὶ ἐμφουσιθῆναι ἀρχὴ πυρώσεως. ἐὰν γὰρ ἐπιπλεῶν καὶ 15 μόλιδον ὦνται. πωλεῖται δὲ ὡς ἡ καδμία καὶ ὁ χαλκός. ἐντοὶ δὲ ὁμοίως τῇ τοῦ μόλιδου πωλεῖται σκωεία.

Πεὶ Μολιδάνας.

Κεφ. ρ.

20

Μολιδάνα ὅ ἀείνη ὅσην ἡ καθαρῶς φανὴς, ξανθὴ, ἡσυχίαται καὶ κίρρα ἐν τῷ κλειστέῳ, ἐκθεῖται τὸ ὕψος, ἡπιάται τῶν χρώματι γίνεται, ὅ ἀερίζουσι ἡ μόλιδον χροῖας φανῆν. γινώσκται δὲ 25 ἐξ ἀργύρου καὶ χρυσοῦ. ἐστὶ δὲ πῶς καὶ ὀρυκτὴ κατὰ σέβαστιαν καὶ κόρυκον ἐν εἰσκομῇ. καὶ ταύτης ἐστὶ βελτίων ἢ μὴ σκωρεσθῆναι μὴ δὲ λιθώδης, ξανθὴ ὅ καὶ σίλβου. Δυνά-